

Udkast.

FremSAT den 3. oktober 2007 af transport- og energiministeren (Flemming Hansen)

Forslag

til

Lov om energiforbrugende produkter¹⁾

Kapitel 1

Formål og anvendelsesområde

§ 1. Lovens formål er at fremme udvikling og anvendelse af energieffektive og miljøvenlige energiforbrugende produkter med henblik på begrænsning af energiforbruget og belastningen af miljøet gennem produkternes livscyklus.

Stk. 2. Loven omfatter alle former for energiforbrugende produkter, der markedsintroduceres eller ibrugtages i EU, samt komponenter og delkomponenter hertil.

Stk. 3. Producenten af et energiforbrugende produkt er ansvarlig for, at produktet er i overensstemmelse med loven og regler udstedt i medfør af loven samt den gennemførselsforanstaltning, der er gældende for produktet, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Hvis producenten ikke er etableret i EU, påhviler de forpligtelser, som i medfør af de i stk. 3 nævnte bestemmelser er pålagt producenten, i stedet

- 1) producentens repræsentant i EU,
- 2) importøren, såfremt producenten ikke er repræsenteret i EU eller
- 3) enhver fysisk eller juridisk person, der markedsintroducerer eller ibrugtager energiforbrugende produkter, såfremt der ikke er en producent, repræsentant eller importør i EU.

Stk. 5. Loven finder ikke anvendelse på brugte produkter.

§ 2. I denne lov forstås ved følgende:

- 1) *Energiforbrugende produkt:*
 - a) Et produkt, der er afhængigt af energitilførsel (elektricitet, fossilt brændstof eller vedvarende energi-kilder) for at kunne fungere efter hensigten,
 - b) et produkt til frembringelse, overførsel og måling af sådan energi eller
 - c) dele, der er afhængige af energitilførsel og er beregnet til at indgå i et energiforbrugende produkt omfattet af denne lov, som markedsføres til slutbrugere eller ibrugtages som særskilte dele af slutbrugere, og hvis miljømæssige egenskaber kan vurderes selvstændigt.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/32/EF af 6. juli 2005 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter og om ændring af Rådets direktiv 92/42/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/57/EF og 2000/55/EF, (EU-Tidende 2005 nr. L 191, side 29).

- 2) *Gennemførelsesforanstaltninger*: Foranstaltninger vedtaget af Europa-Kommissionen, hvori der fastlægges krav til energieffektivitet og miljøforbedrende design af bestemte energiforbrugende produkter eller krav til miljømæssige aspekter deraf.
- 3) *Ibrugtagning*: En slutbrugers første anvendelse af et energiforbrugende produkt i overensstemmelse med dets formål.
- 4) *Importør*: Enhver fysisk eller juridisk person i EU, der som led i sin erhvervsudøvelse markedsintroducerer et produkt fra et land uden for EU på markedet i EU.
- 5) *Komponenter og delkomponenter*: Dele, der er beregnet til at indgå i energiforbrugende produkter, og som ikke markedsføres eller ibrugtages som særskilte dele til slutbrugere, eller hvor deres miljømæssige egenskaber ikke med rimelighed kan vurderes uafhængigt af det samlede produkt.
- 6) *Livscyklus*: Et energiforbrugende produkts fortløbende og indbyrdes forbundne faser fra udvinning af råmaterialer til endelig bortskaffelse.
- 7) *Markedsføring*: Erhvervsmæssig virksomhed her i landet med henblik på distribution eller anvendelse af et energiforbrugende produkt i EU enten mod betaling eller gratis og uanset salgsmetode.
- 8) *Markedsintroduktion*: Den første gang et energiforbrugende produkt gøres tilgængeligt på markedet i EU med henblik på distribution eller anvendelse i EU enten mod betaling eller gratis og uanset salgsmetode.
- 9) *Producent*: Den fysiske eller juridiske person, der producerer energiforbrugende produkter med henblik på markedsintroduktion eller ibrugtagning i EU under producentens navn eller varemærke eller med henblik på producentens egen anvendelse.
- 10) *Repræsentant*: Enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i EU, og som har fået skriftligt mandat fra producenten til i dennes navn at opfylde alle eller en del af forpligtelserne efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf.
- 11) *Tilsynsmyndighed*: De myndigheder, som i medfør af § 8, eller efter bemyndigelse i medfør af § 9, fører tilsyn med overholdelse af denne lov og de regler, der udstedes i medfør heraf. Tilsynsmyndigheden kan varetages af flere i forening.
- 12) *Brugt produkt*: Et energiforbrugende produkt, hvor hele eller dele af produktet tidligere har været solgt til eller stillet til rådighed for en slutbruger.

Kapitel 2

Markedsintroduktion og ibrugtagning af energiforbrugende produkter

§ 3. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne energiforbrugende produkter kun må markedsintroduceres eller ibrugtages, hvis et eller flere af følgende kriterier er opfyldt.

- 1) Produktet er i overensstemmelse med nærmere angivne krav til udnyttelsen af den anvendte energi.
- 2) Produktet er i overensstemmelse med nærmere angivne miljøkrav.
- 3) Producenten har handlet i overensstemmelse med nærmere angivne krav om vurdering af produktets miljømæssige egenskaber og overvejet alternative designløsninger.
- 4) Producenten stiller nærmere angivne energimæssige oplysninger om produktet til rådighed for andre, der håndterer, anvender eller genanvender det energiforbrugende produkt, forbrugere og andre.

5) Producenten stiller nærmere angivne miljømæssige oplysninger om produktet til rådighed for andre, der håndterer, anvender eller genanvender det energiforbrugende produkt, forbrugere og andre.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om, at producenter eller deres repræsentanter, der markedsfører eller ibrugtager komponenter eller delkomponenter, stiller relevante oplysninger til rådighed for producenten af et energiforbrugende produkt, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger. Reglerne kan omfatte komponenternes eller delkomponenternes materialesammensætning samt energi-, materiale- eller ressourceforbrug.

Stk. 3. Regler, som transport- og energiministeren fastsætter i medfør af stk. 2, som vedrører kriterierne i stk. 1, nr. 2, 3 og 5, fastsættes efter forhandling med miljøministeren.

§ 4. I regler fastsat i medfør af § 3, stk. 2, bestemmes, at energiforbrugende produkter af den pågældende type skal mærkes på nærmere fastsat måde til angivelse af, at produktet overholder angivne krav.

§ 5. I regler fastsat i medfør af § 3, stk. 2, kan det bestemmes, at producenten af et energiforbrugende produkt skal sikre og erklære, at det energiforbrugende produkt er i overensstemmelse med fastsatte krav, samt at producenten skal dokumentere, at det energiforbrugende produkt opfylder kravene.

Stk. 2. Det kan endvidere i regler fastsat i medfør af § 3, stk. 2, bestemmes, at producenten skal tilvejebringe måling og afprøvning af, om produktet overholder de fastsatte krav. Det kan herunder bestemmes, at producenten skal lade sit produkt udtage til måling og kontrol af en sagkyndig virksomhed eller godkendt institution, jf. stk. 5. Det kan endvidere bestemmes, at de omhandlede produkter efter anmodning skal indleveres til et anvist prøvningssted eller afprøves på fremstillings-, installations- eller salgsstedet eller andet relevant sted.

Stk. 3. Transport- og energiministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte regler om, at producenten skal afholde udgifterne ved udtagelse, måling og kontrol, jf. stk. 2.

Stk. 4. Transport- og energiministeren fastsætter efter forhandling med miljøministeren regler om metoder og standarder, som skal være fulgt ved erklæringer, dokumentation, måling og afprøvning, jf. stk. 1 og 2.

Stk. 5. Transport- og energiministeren kan efter forhandling med miljøministeren bemyndige en virksomhed eller en sagkyndig institution eller organisation til at udøve nærmere angivne beføjelser vedrørende kontrol, måling, afprøvning og lignende af energiforbrugende produkter, som er omfattet af denne lov.

Stk. 6. Transport- og energiministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte regler om, at den erklæring, dokumentation, måling eller afprøvning, der er nævnt i stk. 1 og 2, i særlige tilfælde skal være verificeret af en sagkyndig virksomhed anerkendt af transport- og energiministeren eller den myndighed eller private virksomhed, som i overensstemmelse med §§ 8 og 9 fører tilsyn med lovens overholdelse og de regler, der udstedes i medfør af loven.

§ 6. Efter markedsintroduktionen eller ibrugtagningen af et energiforbrugende produkt, der er omfattet af en gennemførelsesforanstaltning, skal producenten opbevare de relevante dokumenter vedrørende den gennemførte overensstemmelsesvurdering og de udstedte overensstemmelseserklæringer, jf. § 5, i minimum 10 år, efter at det sidste eksemplar af det pågældende produkt er blevet fremstillet. Den relevante dokumentation skal stilles til rådighed senest 10 dage efter modtagelse af en anmodning fra tilsynsmyndigheden.

§ 7. Transport- og energiministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte regler med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten inden for lovens område.

Kapitel 3

Tilsyn, påbud, forbud mod markedsføring m.v.

§ 8. Transport- og energiministeren og miljøministeren fører tilsyn med overholdelse af denne lov og de regler, der udstedes i medfør heraf.

Stk. 2. Transport- og energiministeren fastsætter efter forhandling med miljøministeren regler om tilsyn med overholdelsen af denne lov og de regler, der udstedes i medfør heraf.

§ 9. Transport- og energiministeren kan bemyndige en statslig myndighed under ministeriet eller efter forhandling med vedkommende minister andre statslige myndigheder til at udøve de beføjelser, der i medfør af denne lov og regler udstedt i medfør heraf er tillagt transport- og energiministeren.

Stk. 2. Miljøministeren kan bemyndige en statslig myndighed under ministeriet eller efter forhandling med vedkommende minister andre statslige myndigheder til at udøve de beføjelser, der i medfør af denne lov og regler udstedt i medfør heraf er tillagt miljøministeren.

Stk. 3. Den ansvarlige minister kan bestemme, at opgaver i medfør af denne lov og regler udstedt i medfør heraf i nærmere bestemt omfang henlægges til private.

Stk. 4. Såfremt den ansvarlige minister efter stk. 1-3 henlægger opgaver til andre statslige myndigheder uden for ministrenes ressort eller til private, fører den ansvarlige minister tilsyn med disses varetagelse af opgaver i henhold til loven og regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 5. Transport- og energiministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet efter en bemyndigelse efter stk. 1-3, herunder at afgørelsen ikke skal kunne indbringes for ministeren.

§ 10. Enhver, der i denne lov og regler udstedt i medfør heraf er pålagt pligter som producent, jf. § 1, stk. 3 og 4, skal efter anmodning give tilsynsmyndigheden alle oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af tilsynsmyndighedens virksomhed. Tilsvarende gælder for enhver, der handler på vegne af den, som er pålagt pligter som producent.

Stk. 2. Enhver anden end de i stk. 1 nævnte, som markedsfører et produkt omfattet af denne lov og regler udstedt i medfør heraf, skal efter anmodning give tilsynsmyndigheden alle nødvendige oplysninger med henblik på at fastslå, hvem der er producent som nævnt i § 1, stk. 3 og 4.

Stk. 3. Det påhviler de i stk. 1 og 2 nævnte virksomheder at yde tilsynsmyndigheden al fornøden bistand ved dennes undersøgelser.

Stk. 4. Tilsynsmyndigheden har, hvis det skønnes nødvendigt for udførelsen af tilsynsmyndighedens virksomhed, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til lokaler, der benyttes af producenten og enhver anden, som markedsfører produkter omfattet af denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov, med henblik på at kunne udtage produkter m.v. til måling og kontrol. Denne bestemmelse finder dog ikke anvendelse på bygninger eller dele af bygninger, der udelukkende anvendes til privat beboelse.

§ 11. Hvis tilsynsmyndigheden har begrundet mistanke om, at et energiforbrugende produkt ikke er i overensstemmelse med fastsatte krav, jf. §§ 3-5, offentliggør tilsynsmyndigheden hurtigst muligt en begrundet vurdering herom.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden kan påbyde, eventuelt på nærmere angivne vilkår, at forhold, der strider mod loven, regler udstedt i medfør af loven eller afgørelser truffet i medfør heraf, bringes i orden straks eller inden en angivet frist.

Stk. 3. Tilsynsmyndigheden kan udstede forbud mod markedsføring og ibrugtagning af et energiforbrugende produkt, som strider imod loven, regler udstedt i medfør af loven eller afgørelser truffet i medfør heraf.

Stk. 4. Tilsynsmyndigheden kan påbyde, at virksomheder, som markedsfører et energiforbrugende produkt, som strider imod loven, regler udstedt i medfør af loven eller afgørelser truffet i medfør heraf, skal tage fornødne skridt til at trække produktet tilbage fra markedet.

Stk. 5. Tilsynsmyndigheden underretter omgående Europa-Kommissionen og de øvrige medlemslande om enhver afgørelse truffet i medfør af stk. 2-4 med angivelse af årsagerne hertil og specielt om, hvorvidt den manglende overensstemmelse skyldes

- 1) manglende opfyldelse af krav fastsat i medfør af § 3,
- 2) ukorrekt anvendelse af harmoniserede standarder eller
- 3) mangler ved harmoniserede standarder.

Stk. 6. Tilsynsmyndigheden offentliggør enhver afgørelse truffet i medfør af stk. 2-4.

Stk. 7. Tilsynsmyndigheden kan genoptage en sag på baggrund af Europa-Kommissionens synspunkter om en afgørelse truffet i medfør af stk. 2-4.

§ 12. Transport- og energiministeren fastsætter efter forhandling med miljøministeren regler om offentliggørelse af resultater af tilsyn i medfør af loven og regler udstedt i medfør heraf. Offentliggørelsen kan omfatte navne på produkter og de fysiske og juridiske personer, hvis produkter er kontrolleret eller som følge af tilsynet modtager påbud eller forbud.

Stk. 2. Transport- og energiministeren fastsætter efter forhandling med miljøministeren regler om formen for og omfanget af offentliggørelse, herunder at offentliggørelse kan ske elektronisk.

Stk. 3. Transport- og energiministeren fastsætter efter forhandling med miljøministeren regler om videregivelse af oplysninger om resultater af tilsyn til andre danske eller udenlandske offentlige myndigheder eller private organisationer med de begrænsninger, der følger af anden lovgivning.

Kapitel 4

Klageregler

§ 13. Transport- og energiministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte regler om adgang til at klage over tilsynsmyndighedernes afgørelser efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven. Der kan tillige fastsættes regler om opsættende virkning af klage, afskæring af klageadgang samt fastsættelse af søgsmålsfrist til prøvelse af afgørelser truffet af de klagenevner, som er nævnt i stk. 2.

Stk. 2. I regler fastsat efter stk. 1 kan der fastsættes regler om adgang til at klage til Energiklagenevnet og Miljøklagenævnet.

Kapitel 5

Straf

§ 14. Med bøde straffes den, der

- 1) undlader at afgive oplysninger, som vedkommende er forpligtet til at give efter § 10, eller som afgiver urigtige eller vildledende oplysninger,
- 2) hindrer adgang til udtagelse af produkter m.v. som nævnt i § 10, stk. 3, eller
- 3) undlader at efterkomme påbud og forbud efter § 11.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan i regler, der udstedes i medfør af denne lov, fastsætte bødestraf for overtrædelse af disse regler.

Stk. 3. Er der ved en overtrædelse opnået en økonomisk fordel, konfiskeres denne efter reglerne i straffelovens 9. kapitel, selv om der ved overtrædelsen ikke er forvoldt skade på miljøet eller fremkaldt fare herfor. Kan der ikke ske konfiskation, skal der tages særskilt hensyn hertil ved strafudmåling af bøde, herunder en eventuel tillæggsbøde.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 6

Ikrafttræden og ændringsbestemmelser

§ 15. Loven træder i kraft den 1. januar 2008.

Stk. 2. Lov nr. 94 af 9. februar 1994 om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr ophæves.

Stk. 3. Regler, der er fastsat i henhold til lov nr. 94 af 9. februar 1994 om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat i medfør af denne lov.

§ 16. I lov nr. 450 af 31. maj 2000 om fremme af besparelser i energiforbruget, som ændret ved lov nr. 584 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 17 indsættes i *kapitel 5*:

»**§ 17 a.** Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af resultater af tilsyn, herunder afgørelser om påbud, i medfør af loven og regler udstedt i medfør heraf. Offentliggørelsen kan omfatte navne på produkter og de fysiske og juridiske personer, hvis produkter er kontrolleret eller som følge af tilsynet modtager påbud.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelse, herunder at offentliggørelse kan ske elektronisk.

Stk. 3. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om videregivelse af oplysninger om resultater af tilsyn til andre danske eller udenlandske offentlige myndigheder eller private organisationer med de begrænsninger, der følger af lovgivningen.«

2. § 19, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Transport- og energiministeren kan bemyndige en virksomhed eller en sagkyndig institution eller organisation til at udøve nærmere angivne beføjelser vedrørende kontrol, herunder udtagning af produkter m.v., i henhold til denne lov.«

§ 17. I lov nr. 585 af 24. juni 2005 om fremme af energibesparelser i bygninger foretages følgende ændringer:

1. § 4, *stk. 1*, affattes således:

»Transport- og energiministeren fastsætter regler om energimærkning af bygninger, herunder om kategorier af energimærkning, grundlaget for energimærkningen, indhold, udformning, gennemførelse samt dokumentering og registrering af forbrug og driftsforhold. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at installationer og udstyr, der ejes eller drives af ejere af ejerlejligheder eller af lejere og andre lignende brugere, ikke skal indgå i energimærkningen. Endvidere kan ministeren

fastsætte regler om indhentning, central registrering og videregivelse af oplysninger fra energimærkningen, herunder at hovedresultaterne og andre centrale oplysninger, der er fremkommet ved energimærkningen, kan gøres offentligt tilgængelige.«

2. § 25, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om oprettelse og drift af registeret, herunder om indberetning og registrering af oplysninger, undtagelser fra registrering, adgang til videregivelse af registrerede oplysninger samt om offentliggørelse af visse af disse oplysninger.«

§ 18. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget etablerer rammerne for fastlæggelsen af krav til energiforbrugende produkter med henblik på at begrænse produkternes energiforbrug og miljøbelastning. Med forslaget skabes hjemmel til at udstede krav til energiforbrugende produkters energieffektivitet og til reduktion af det enkelte produkts miljøpåvirkning i hele dets livscyklus.

Lovforslaget er et led i gennemførelsen i dansk ret af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/32/EF af 6. juli 2005 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter og om ændring af Rådets direktiv 92/42/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/57/EF og 2000/55/EF (kaldet eco-designdirektivet eller EuP-direktivet). Direktivet skal være implementeret senest den 11. august 2007.

Eco-designdirektivet er et væsentligt redskab til først og fremmest at forbedre energieffektiviteten i EU. Med direktivet kan der stilles krav til, hvilke minimumskrav til energieffektivitet som energiforbrugende produkter, der markedsføres eller ibrugtages i EU, skal opfylde. Som noget nyt for energiforbrugende produkter omfatter direktivet ikke kun produkternes brugsfase, men hele produktets livscyklus, dvs. fra det designes over fremstilling og brugsfasen til det sluttelig bortskaffes. Direktivet vil derfor spille en væsentlig rolle i begrænsningen af Europas energiforbrug og dermed i forbedringen af EU's energiforsyningsikkerhed og konkurrenceevne. Direktivet vil desuden mindske den europæiske energisektors klimapåvirkning og øvrige negative miljøeffekter.

Lovforslaget giver transport- og energiministeren bemyndigelse til generelt at fastsætte minimumseffektivitetskrav og efter samråd med miljøministeren også miljøkrav til energiforbrugende produkter. Sådanne krav vil være identiske med de krav, som fastsættes inden for EU. Det er således ikke hensigten, at transport- og energiministeren skal udnytte lovforslagets bemyndigelser til at fastsætte danske særregler om energiforbrugende produkters energi- og miljøforhold. Energiforbrugende produkter, som f.eks. pc'er, tv, køleskabe, batteriopladere, strømforsyninger m.v. produceres til et internationalt marked. Den begrænsede størrelse af det danske marked og reglerne for EU's indre marked gør en særlig dansk regulering irrelevant.

Som det fremgår af den politiske aftale af 10. juni 2005 mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om den fremtidige energispareindsats er parterne enige om, at der på EU-plan skal presses på for, at eco-design-direktivet hurtigst muligt udmøntes i energieffektivitetskrav for en række produkter, herunder særligt for standbyforbruget.

2. Lovforslagets baggrund

Eco-design-direktivet omhandler krav til både produkters miljøbelastning og energieffektivitet. Miljøbeskyttelsesloven og kemikalieloven indeholder bemyndigelser, der ville kunne bruges til at gennemføre dele af direktivet for så vidt angår miljøforhold, men der vil f.eks. mangle hjemmel til at gennemføre generiske krav, jf. nedenfor under afsnit 3.B om generiske krav til miljøvenligt design, til produkter i en gennemførelsesforanstaltning i henhold til direktivet. Lov nr. 94 af 9. februar 1994 om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr (normloven), er kun delvist sammenfaldende med direktivet. På væsentlige punkter er normloven ikke bred nok til at dække direktivets krav. Der er således behov for lovændringer for at gennemføre direktivet, og da bemyndigelser i forskellige ministeriers love ikke kan danne grundlag for en fælles bekendtgørelse, har transport- og energiministeren og miljøministeren valgt at foreslå normloven ophævet, og erstattet af dette lovforslag, som på nogle punkter viderefører eksisterende regler, og som på andre punkter indfører nye regler baseret på direktivets krav, herunder om miljøforhold (f.eks. mulighed for krav om produkters støjforhold og om genanvendelse/bortskaffelse af et produkt efter brug).

Lovforslaget berører lovgivning på flere myndigheders områder, men hovedvægten vil ligge inden for Transport- og Energiministeriets område. Det er derfor fundet mest hensigtsmæssigt at udarbejde en ramme-

lov med transport- og energiministeren som ressortminister, men hvor en række hjemler til at fastsætte regler om miljøkrav udmøntes efter forhandling med miljøministeren. Det er forventningen, at transport- og energiministeren og miljøministeren i medfør af lovforslagets § 9 vil delegerede deres beføjelser i medfør af loven og de regler, der udstedes i medfør heraf, til henholdsvis Energistyrelsen og Miljøstyrelsen.

Lovforslaget berører også regler, der ligger inden for Økonomi- og Erhvervsministeriets område. Erhvervs- og Byggestyrelsen har således allerede i dag i Bygningsreglementet fastsat en række mindstekrav til kedler og cirkulationspumper. Erhvervs- og Byggestyrelsen vil derfor blive inddraget i relevante forberedelser og i forbindelse med implementeringen af de kommende gennemførelsesforanstaltninger.

Rådets direktiv 92/42/EØF om krav til virkningsgrad i nye varmtvandskedler, der anvender flydende eller luftformigt brændsel, er implementeret af Erhvervs- og Byggestyrelsen med bekendtgørelse nr. 488 af 7. juni 1994 om krav til virkningsgrad i nye varmtvandskedler, der anvender flydende eller luftformigt brændsel. Bestemmelserne i bekendtgørelsen om stjernemærkning af kedler, der på grund af måletekniske problemer på europæisk plan aldrig har fungeret, skal ophæves på baggrund af eco-designdirektivet.

3. Lovforslagets hovedindhold

A. Hvilke produkter er omfattet af lovforslaget

Lovforslaget omfatter energiforbrugende produkter, dvs. alle former for apparater, motorer, kedler, maskiner og anlæg samt dele hertil, der er afhængige af energitilførsel (elektricitet, fossilt brændstof eller vedvarende energi-kilder). Transportmidler er omfattet af normloven, og det brede anvendelsesområde videreføres i lovforslaget. Lovforslagets anvendelsesområde er således på dette felt bredere end eco-design-direktivets, der undtager transportmidler til befordring af personer eller varer. Transport udgør en særlig udfordring, og en omkostningseffektiv indsats forudsætter, at der iværksættes fælles EU-virkemidler. I regeringens oplæg fra oktober 2006 til en fælleseuropæisk energistrategi, som en bred kreds af Folketingets partier støtter, indgår forbedring af bilers energieffektivitet – om nødvendigt gennem lovgivning. Lovforslaget er derfor gjort så bredt, at det inden for lovens område vil kunne rumme eventuelle kommende EU-initiativer om minimumseffektivitetskrav til bilers brændstofforbrug.

Endvidere giver lovforslagets § 3, stk. 2, hjemmel til, at der kan fastsættes regler om, at producenter af komponenter og delkomponenter, der indgår i et energiforbrugende produkt, skal stille relevante oplysninger til rådighed for producenter af energiforbrugende produkter, blandt andet med henblik på, at disse har de fornødne oplysninger til, at der kan foretages miljøvurderinger af de energiforbrugende produkter. Ved relevante oplysninger forstås oplysninger om miljøaspekter, som er indeholdt i gennemførelsesforanstaltningerne for det produkt, hvori komponenten eller delkomponenten indgår. Bestemmelsen omfatter også komponenter og delkomponenter, der ikke er afhængige af energitilførsel.

Komponenter og delkomponenter er ikke omfattet af bestemmelserne vedrørende CE-mærkning, jf. lovforslagets § 4.

Frivillige aftaler

Den overordnede tanke bag eco-design-direktivet er, at der kun gennemføres gennemførelsesforanstaltninger på områder, hvor industrien og Europa-Kommissionen ikke indgår effektive frivillige aftaler om at reducere energiforbrugende produkters energiforbrug og miljøbelastning. Frivillige aftaler kan komme på tale, hvis industrien for et produkt kan tilbyde en frivillig aftale, der som minimum opfylder en række kriterier fastsat i direktivets bilag VIII, herunder rimelig markedsdækning, åbenhed med henblik på deltagelse fra tredjelands samt omkostningseffektivitet.

Frivillige aftaler vil træde i stedet for gennemførelsesforanstaltninger, hvis de med en vis sandsynlighed vil kunne opfylde de politiske målsætninger hurtigere eller billigere end obligatoriske krav. Det er imidlertid vurderingen, at det for mange produkter vil være svært for industrien at tilbyde frivillige aftaler, der har en tilstrækkelig høj markedsdækning, ligesom der for den europæiske industri vil være en vis tilbageholdenhed med at indgå frivillige aftaler med et højt ambitionsniveau på grund af risikoen for konkurrenceforvriddning som følge af ”free riders” fra tredjelands.

Kommissionen har ansvaret for at kontrollere, at de mål om energieffektivitetsforbedringer og miljøforbedringer i øvrigt, som de frivillige aftaler indeholder, nås. Det enkelte medlemsland har således ingen forpligtelser, når der i stedet for gennemførelsesforanstaltninger indgås frivillige aftaler med industrien.

Lovforslaget indeholder derfor ikke krav til frivillige aftaler. De bemyndigelser, som transport- og energiministeren og miljøministeren har til at fastsætte krav og regler, kan således ikke anvendes i de tilfælde, hvor produkterne alene er omfattet af frivillige aftaler.

B. Fastsættelse af krav til energiforbrugende produkter

Lovforslagets kapitel 2 indeholder hjemler til, at transport- og energiministeren fastsætter regler om energi- og miljøkrav til energiforbrugende produkter, ligesom der kan fastsættes regler om mærkning og overensstemmelseserklæring. For så vidt angår fastsættelse af regler om miljøkrav, fastsættes disse efter forhandling med miljøministeren.

Eco-design-direktivet er et rammedirektiv, der indeholder de generelle principper og kriterier for fastlæggelse af krav til energieffektivitet og miljøforbedrende udformning af energiforbrugende produkter, men hvor de konkrete krav til de enkelte produkter efterfølgende blive stillet af Europa-Kommissionen med hjemmel i direktivet i form af gennemførelsesforanstaltninger, som kan have karakter af enten forordninger, direktiver eller beslutninger. På samme måde er lovforslaget en rammelov, der fastsætter de generelle principper og kriterier, men hvor de konkrete krav i gennemførelsesforanstaltningerne vil blive implementeret ved bekendtgørelser udstedt i medfør af loven eller have umiddelbar virkning i tilfælde af forordninger eller beslutninger.

Det er hensigten, at kravene, som udstedes i medfør af bemyndigelserne i loven, følger kravene i gennemførelsesforanstaltningerne, og udmøntningen af lovforslaget vil derfor afhænge af indholdet af de gennemførelsesforanstaltninger, som efterfølgende vil blive vedtaget. Da gennemførelsesforanstaltningernes konkrete udformning endnu ikke foreligger, er hjemlerne gjort tilstrækkelig brede, så de vil kunne dække kommende gennemførelsesforanstaltninger, uanset hvilke produkttyper de måtte vedrøre.

Gennemførelsesforanstaltninger

Antallet af produkter, der er omfattet af direktivet, er stort, men direktivet definerer i artikel 15 en række kriterier, der skal være opfyldt, for at et produkt kan blive omfattet af en gennemførelsesforanstaltning. Disse kriterier indskrænker antallet af de energiforbrugende produkter, som vil blive omfattet af gennemførelsesforanstaltninger eller frivillige aftaler:

1) Salget af produktet skal normalt være over 200.000 enheder om året i EU.

2) Produktet skal medføre en væsentlig miljøpåvirkning i EU.

3) Produktet skal have et betydeligt potentiale med hensyn til at mindske dets miljøpåvirkning, uden at det medfører urimelige omkostninger. Det gælder navnlig, hvor der ikke findes anden relevant EU-regulering, eller hvor markedskræfterne ikke er i stand til at løse dette tilfredsstillende, eller hvor der er stor forskel på de miljømæssige egenskaber for produkter med tilsvarende funktion, som allerede er på markedet.

Gennemførelsesforanstaltningerne skal derudover opfylde følgende kriterier:

1) Der må ikke være nogen væsentlig negativ indvirkning på produktets brugsegenskaber set fra brugerens synspunkt.

2) Der må ikke være nogen negativ indvirkning på sundhed, sikkerhed og miljø.

3) Der må ikke være væsentlige negative konsekvenser for forbrugerne, navnlig hvad angår produktets pris og livscyklusomkostninger.

4) Der må ikke være væsentlige negative konsekvenser for industriens konkurrenceevne.

5) I princippet må fastlæggelsen af et krav til miljøvenligt design ikke medføre, at det pålægges producenterne at anvende en teknologi, der er omfattet af industriel ejendomsret.

6) Producenterne må ikke pålægges en uforholdsmæssig stor administrativ byrde.

Hvilke energiforbrugende produkter forventes omfattet af gennemførelsesforanstaltninger

Kommissionen har allerede igangsat det indledende arbejde med henblik på senere vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger eller indgåelse af frivillige aftaler for 30 forskellige energiforbrugende produkter, herunder pc'er, fotokopimaskiner, printere, kontorbelysning, gadebelysning, standbyfunktion i elforbrugende apparater, motorer, pumper, tv, vaskemaskiner, køleskabe og frydere samt ventilationsanlæg og aircondition til husholdninger. De 30 produkter er valgt ud fra, at der er tale om produkter, hvor der kan forventes store potentialer for energieffektivitetsforbedringer. Kommissionen skal desuden i medfør af direktivets artikel 16 senest i juli 2007 udarbejde en 3-årig arbejdsplan, der opstiller en vejledende liste over de efterfølgende produktgrupper, som skal prioriteres i forbindelse med vedtagelsen af gennemførelsesforanstaltninger.

I henhold til Kommissionens tidsplan kan der vedtages gennemførelsesforanstaltninger for 2 af produkterne allerede i 2007 og for yderligere 12 i 2008. Tidsplanen for gennemførelsesforanstaltningerne er meget ambitiøs, og hastigheden i tidsplanen og omfanget af gennemførelsesforanstaltninger er betydeligt større, end det har været tilfældet i forbindelse med implementeringen af EU's energimærkningsdirektiv (Rådets direktiv nr. 92/75/EØF af 22. september 1992 om angivelse af husholdningsapparaters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger).

Specifikke krav til energieffektivitet og miljøforbedrende design

Formålet med specifikke krav er at forbedre en bestemt egenskab ved et energiforbrugende produkt. Et specifikt krav er et kvantitativt og måleligt krav vedrørende et bestemt aspekt af et energiforbrugende produkt. Disse kan være udformet som krav om nedsat forbrug af en bestemt ressource, såsom grænser for anvendelsen af denne ressource i de forskellige faser af livscyklussen. Som eksempler kan nævnes grænser for energiforbrug under anvendelse af det pågældende energiforbrugende produkt, grænser for vandforbruget under anvendelse eller for mængden af et bestemt materiale, der indgår i produktet, eller et minimumskrav til mængden af genvundet materiale.

Direktivets bilag II indeholder en metode til fastsættelse af specifikke krav til energieffektivitet og miljøforbedrende design.

Generiske krav til miljøvenligt design

Formålet med generiske krav til miljøvenligt design er generelt at forbedre energiforbrugende produkters miljømæssige egenskaber, idet der lægges vægt på produkternes væsentlige miljøaspekter, men uden at der fastsættes grænseværdier. Generiske krav er således generelle krav til designet af et energiforbrugende produkt uden faste grænseværdier for de enkelte faktorer.

C. Oplysningskrav

Ved gennemførelsesforanstaltninger, der indeholder generiske krav, kan det i medfør af eco-design-direktivets bilag I, del 2, kræves, at producenten fremlægger oplysninger, der kan have indflydelse på, hvordan andre end producenten håndterer, anvender eller genanvender det energiforbrugende produkt. Dette adskiller sig principielt ikke fra de informationer, som i dag kræves (installationsanvisninger, brugsanvisninger, anvisninger om hvordan produktet bortskaffes m.v.). Oplysningerne bør om muligt findes på selve produktet.

Før et energiforbrugende produkt, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, markedsføres eller ibrugtages, skal det forsynes med en CE-overensstemmelsesmærkning, og der skal udstedes en overensstemmelseserklæring, hvori producenten sikrer og erklærer, at det energiforbrugende produkt opfylder alle de relevante bestemmelser i gennemførelsesforanstaltningen, både for så vidt angår specifikke krav og generiske krav.

Procedurene for overensstemmelsesvurderingen vil blive specificeret i de konkrete gennemførelsesforanstaltninger, og producenterne har valget mellem intern designkontrol som beskrevet i direktivets bilag IV eller et miljøledelsessystem, som beskrevet i direktivets bilag V.

Hvis det energiforbrugende produkt er designet af en virksomhed, der er registreret i EU's miljøledelsesordning EMAS, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 af 19. marts 2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsforordning for miljøledelse og miljørevision, og hvis designfunktionen er omfattet af denne registrering, antages kravene i direktivets bilag V for opfyldt.

Tilsvarende gælder, at direktivets bilag V antages for opfyldt, hvis det energiforbrugende produkt er designet af en virksomhed, der i forvejen har et miljøledelsessystem, som er i overensstemmelse med harmoniserede standarder, og hvori produktdesignfunktionen indgår.

Lovforslagets §§ 3-5 indeholder hjemler til fastsættelse af krav til energiforbrugende produkter, herunder om oplysningskrav, mærkning og overensstemmelseserklæring.

Eco-design-direktivet indeholder krav om, at medlemslande, der har begrundet mistanke om, at et produkt ikke er i overensstemmelse med kravene, hurtigst muligt skal offentliggøre en begrundet vurdering med henblik på i givet fald at give mulighed for rettidigt at rette op på manglerne, jf. direktivets artikel 8, stk. 2. Denne bestemmelse fremgår af lovforslagets § 11, stk. 1.

D. Markedstilsyn og kontrol

Lovforslagets kapitel 3 indeholder nærmere regler om tilsyn. I medfør af eco-design-direktivet skal medlemslandenes myndigheder foretage relevante og passende kontrolundersøgelser af de energiforbrugende produkter. Af direktivets artikel 3, stk. 2, fremgår, at den myndighed, der gennemfører markedstilsynet, skal have beføjelser til at foretage relevante kontrolundersøgelser af produkternes overensstemmelse, at påbyde producenter eller deres repræsentanter at trække ikke-overensstemmende produkter tilbage fra markedet. Ifølge direktivet skal myndighederne i medlemslandene kunne kræve forelægning af alle nødvendige oplysninger (teknisk dokumentation) fra de berørte parter samt udtage prøver af produkterne og underkaste dem overensstemmelseskontrol.

Lovforslaget indeholder i kapitel 3 bestemmelser om tilsynet i overensstemmelse med direktivets krav, herunder § 11 om tilsynsmyndighedens underretning af Europa-Kommissionen og de øvrige medlemslande om afgørelser vedrørende påbud og forbud.

Kravene i gennemførelsesforanstaltningerne vil blive formuleret på en sådan måde, at det sikres, at tilsynsmyndighederne kan efterprøve de energiforbrugende produkters overensstemmelse med kravene. Gennemførelsesforanstaltningen vil således præcisere, om efterprøvningen kan udføres enten direkte på det energiforbrugende produkt eller på grundlag af den tekniske dokumentation.

For at sikre, at kravene til energiforbrugende produkter kan håndhæves, vil reglerne rette sig til alle omsætningsled, herunder ikke alene producenten og importøren, men også grossister og forhandlere på det danske marked. Der vil således kunne indføres forbud mod markedsføring generelt her i landet af et produkt, der ikke opfylder de stillede krav.

Med udgangspunkt i direktivet og i erfaringer fra EU's Energimærknings- og Miljømærkningsordninger vurderes det, at et dansk markedstilsyn bør indeholde følgende aktiviteter:

1. Kontrol af den tekniske dokumentation, hvori producenten skal redegøre for overholdelse af krav i gennemførelsesforanstaltningen for det energiforbrugende produkt. Dette kan omfatte specifikke energi- og miljøkrav, krav om udarbejdelse af miljøprofiler og af oplysningskrav i det omfang sådanne krav indgår i gennemførelsesforanstaltningen. Kontrollen foretages på stikprøvebasis, og altså ikke for alle produkter.

2. Kontrol af energiforbrugende produkter. For et mindre antal produkter gennemføres kontrolmålinger af overholdelse af specifikke energi- og miljøkrav (f.eks. målinger af energiforbrug i driftsfasen). Samtidig kontrolleres overholdelse af krav om forbrugeroplysning (oplysningskrav knyttet til produktet) og af CE-mærkningen.

3. Opfølgning på kontrol af energiforbrugende produkter (indledende og afklarende kontakt med producenter, der ikke overholder krav, tekniske udredninger af testprocedurer og produktspecifikationer, vurdering af behov for yderligere tests m.v.).

4. Myndighedsopgaver i forbindelse med markedstilsyn, herunder påbud om tilbagetrækning, udtagning af produkter til tests, ledelse af eksternt sekretariat, udbud af tests, fortolkning af regler og standarder samt information om kontrollen.

Det forventes, at der vil gå en periode på 1 til 3 år fra en gennemførelsesforanstaltning er vedtaget til foranstaltningens krav har effekt. Perioden kan både afhænge af gennemførelsesforanstaltningens form og af kravenes karakter. Oplysningskrav og generiske krav kan gennemføres med en kortere tidsfrist end ambitiøse energikrav eller miljøkrav, som kan betyde, at producenterne skal ændre deres produktion. Med udgangs-

punkt i tidsplanen er det vurderingen, at markedskontrollen skal påbegyndes i 2008-2009 og opbygges gradvis i de følgende år.

Det forventes, at kontrollen vil blive organiseret med Energistyrelsen og Miljøstyrelsen som ansvarlige myndigheder. Der forventes endvidere etableret et eksternt sekretariat til at bistå med opgaven. Det må forventes, at den største del af myndighedsopgaven skal varetages af Energistyrelsen, hvorfor Energistyrelsen vil få ansvaret for koordinationen mellem myndighederne og i forhold til Europa-Kommissionen.

E. Udveksling af information og oplysninger

Medlemslandenes tilsynsmyndigheder er i medfør af direktivets artikel 3, stk. 3, og 12 forpligtet til at udveksle oplysninger med henblik på at forbedre markedsovervågningen. Medlemslandene skal løbende udveksle informationer med Europa-Kommissionen og med andre medlemslande om overensstemmelseskontrol og om afgørelser vedrørende påbud og forbud. Medlemslandenes myndigheder skal ligeledes informere borgerne og være i dialog med forbrugere og producenter om produktoverensstemmelserne. På den baggrund indeholder lovforslagets § 12 en hjemmel til at fastsætte regler om offentliggørelse og videregivelse af oplysninger om resultater af tilsyn.

F. Ændringer i gældende lovgivning

Desuden indeholder lovforslaget mindre ændringer i to gældende love om energibesparelser, nemlig lov om fremme af energibesparelser i bygninger og lov om fremme af besparelser i energiforbruget (energipareloven).

Formålet med ændringerne er primært at skabe gennemsigtighed omkring oplysninger af betydning for energibesparelsesindsatsen. Det foreslås således at gøre hovedresultaterne i energimærkningen af bygninger offentligt tilgængelige, således at energiselskaberne kan målrette deres energipareaktiviteter i forhold til bygningsejerne. Endvidere foreslås det, at der kan ske en offentliggørelse af resultaterne af kontrollen med, om energimærkningen af apparater er korrekt.

Endvidere foreslås det, at visse praktiske opgaver i forbindelse med kontrol af energimærkning af apparater kan overgå fra myndighederne til private.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser. Størrelsen af de omkostninger, som er forbundet med udmøntningen af bemyndigelserne til transport- og energiministeren og til miljøministeren, vil især afhænge af, hvor mange forskellige og hvilke produkter der på EU-plan vedtages gennemførelsesforanstaltninger for.

Udgifterne kan først opgøres, når omfanget af gennemførelsesforanstaltningerne ligger fast. Foreløbige vurderinger viser, at udgifterne vil kunne udgøre op til 10-15 mio. kr. årligt fra 2010. Udgifterne forbundet med lovforslaget finansieres som udgangspunkt inden for Transport- og Energiministeriets ramme. Udgifterne forbundet med lovforslaget i 2007 – til konkretisering af beslutningsgrundlag, forhandlinger m.v. – afholdes inden for Energistyrelsens bevilling. Der tages efterfølgende stilling til finansiering af udgifterne efter 2007 i takt med vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger i henhold til eco-designdirektivet. Et muligt merbevillingsbehov kan eventuelt finansieres af Energireserven på finansloven, konto 28.75.79.

Forslaget har ikke økonomiske konsekvenser for de statslige institutioner generelt.

Forslaget har ikke økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner. Med hensyn de økonomiske konsekvenser for kommuners og regioners som indkøbere af energiforbrugende produkter henvises til afsnit 6 om økonomiske konsekvenser for borgerne.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

A. Erhvervsøkonomiske konsekvenser for danske producenter

Udmøntningen af lovforslagets bemyndigelse til at fastsætte regler om energiforbrugende produkters miljøpåvirkning, herunder specielt bemyndigelsen til at fastsætte minimumskrav til produkters energieffektiv-

tet, vil påvirke markedsudbuddet af energiforbrugende produkter. De mindst energieffektive produkter vil efter sådanne regler ikke kunne markedsføres på det danske marked. Tilsvarende begrænsninger vil blive indført i EU's øvrige medlemslande og i EØS-landene (Norge, Island og Liechtenstein).

En række danskproducerede produkter vil blive omfattet af sådanne fælleseuropæiske regler. Det gælder f.eks. køleskabe og fryserne, tv-apparater, cirkulationspumper, kedler og varmtvandsbeholdere. Der vil være tale om et begrænset antal produkter fra en begrænset kreds af danske producenter. Energistyrelsen skønner, at maksimalt 100 danske producenter vil blive direkte berørt af gennemførelsesforanstaltninger i henhold til eco-designdirektivet frem til 2010.

Som hovedregel konkurrerer danske virksomheder i højere grad på kvalitet – herunder på miljøforhold og energieffektivitet – end på pris. Miljørigtig produktion og udformning af produktet er generelt vigtige parametre for danske virksomheder. Det samme er energieffektivitet i produktets brugsfase.

En fjernelse af produkter med den dårligste energieffektivitet og med de ringeste miljøegenskaber fra det europæiske marked kan således ikke forventes at berøre danske produkter. Tværtimod kan det give en afsætningsmæssig fordel på det europæiske marked for danskproducerede produkter. Hvor stor denne afsætningsmæssige fordel bliver, og hvor længe den vil være gældende, er det ikke muligt præcist at vurdere, før niveauet for de konkrete gennemførelsesforanstaltninger er kendt. Gennemførelsesforanstaltninger for de første produkttyper kan efter Europa-Kommissionens udmeldinger ventes i slutningen af 2007.

B. Erhvervsøkonomiske konsekvenser for danske importører af energiforbrugende produkter

For danske importører af energiforbrugende produkter fremstillet i eller uden for EU vil implementeringen af konkrete gennemførelsesforanstaltninger bevirke, at der sker en begrænsning i de konkrete produkter, som må importeres, men der forventes fortsat at være et tilstrækkeligt udvalg tilstede. Da der vil være ens vilkår for alle importører i EU, vurderes det ikke at påvirke konkurrencesituationen mellem de europæiske importører.

C. Administrative konsekvenser for danske producenter

I overensstemmelse med eco-design-direktivet indeholder lovforslaget bemyndigelse til transport- og energiministeren til at fastsætte krav om mærkning og dokumentation af energiforbrugende produkters energieffektivitet og miljøegenskaber. Bemyndigelsen vil bl.a. blive anvendt til at stille krav om, at producenter forud for markedsføring eller ibrugtagning af et energiforbrugende produkt skal sørge for, at produktet CE-mærkes, at der udarbejdes en såkaldt overensstemmelseserklæring og teknisk dokumentation af produktets energieffektivitets- og miljøegenskaber. Derudover kan der i henhold til lovforslaget – ligeledes i overensstemmelse med direktivet – stilles krav om informationsmateriale om produktet, herunder om dets korrekte brug samt installations- og brugsanvisninger. Endelig kan der være krav om information om, hvordan produktet bortskaffes efter endt brug. Informationen kan være i form af internationalt forståelige symboler og piktogrammer.

Kravene om installations- og brugsanvisning vurderes ikke at føre til meromkostninger for danske producenter. Kravet om information om korrekt eller hensigtsmæssig bortskaffelse af produktet vurderes heller ikke at medføre administrative omkostninger for danske producenter af betydning.

CE-mærkning og overensstemmelseserklæringer er en forudsætning for, at EU's indre marked kan fungere og kræves allerede i dag for en række produkter – blandt andet elektriske produkter, kedler og tv-apparater. For hovedparten af danske producenter vil det derfor ikke være nyt. I forhold til gældende regler vil der være flere forhold, som skal vurderes i forbindelse med udarbejdelse af overensstemmelseserklæringen og den tekniske dokumentation.

For at kunne dokumentere overholdelse af energi-effektivitetskrav og f.eks. støjkrav vil producenten skulle foretage målinger af sine energiforbrugende produkter. For visse produkttyper, f.eks. hårde hvidevarer som køleskabe og fryserne til private husholdninger, er de allerede som følge af mærkningsloven (lov nr. 450 af 31. maj 2000 om fremme af besparelser i energiforbruget) omfattet af krav om dokumentation og måling af energiforbrug. Desuden er der mellem producenter og Kommissionen eller nationale myndigheder indgået frivillige aftaler om mærkning af en række produkters energieffektivitet, som forudsætter, at producenterne

dokumenterer produkternes energiforbrug under brug. Det gælder f.eks. vaskemaskiner, cirkulationspumper og kontorudstyr som pc'er, printere og kopimaskiner.

For de produkter, som i dag hverken er omfattet af energieffektivitetskrav, EU-mærkningskrav eller frivillige mærkningsordninger, vil der blive tale om øgede omkostninger for producenterne. Det er Energistyrelsens vurdering, at de administrative omkostninger samlet set vil blive begrænsede for danske producenter. Hertil kommer, at gennemførelsesforanstaltningerne ikke vil komme på én gang, men over flere år.

Energistyrelsen vurderer, at de administrative omkostninger for den enkelte producent, som ikke tidligere har erfaring med CE-mærkning samt udarbejdelse af overensstemmelseserklæring og teknisk dokumentation, vil være et par hundrede timer pr. produkt, der omfattes af en gennemførelsesforanstaltning. For producenter med relevant erfaring vil tidsforbruget være lavere.

Under forudsætning af at producenten har anvendt CE-mærket korrekt, og at overensstemmelseserklæringen og teknisk dokumentation på tilfredsstillende måde dokumenterer, at produktet overholder de stillede energi- og miljøkrav, vil der ikke være væsentlige løbende administrative omkostninger.

Energistyrelsen vil i forbindelse med implementering af gennemførelsesforanstaltninger for konkrete produkter tilbyde berørte brancheorganisationer at samarbejde om afholdelse af informationsmøder for branchens virksomheder. Over for små, mellemstore og helt små virksomheder inden for de berørte brancher vil Transport- og Energiministeriet desuden tilbyde vejledning i CE-mærkning, udformning af overensstemmelseserklæring og udformning af teknisk dokumentation.

Ligesom direktivet indeholder lovforslaget bestemmelser om opbevaring af information og dokumentation. Kravet er, at den slags skal opbevares i mindst 10 år efter, at det sidste eksemplar af det pågældende produkt er produceret. For den enkelte producent kan bestemmelsen forekomme "bureaukratisk", men de årlige udgifter hertil vil formentlig være meget begrænsede.

D. Administrative omkostninger for importører af energiforbrugende produkter

Ligesom eco-design-direktivet er lovforslagets forpligtigelser først og fremmest rettet mod producenter af energiforbrugende produkter, som omfattes af gennemførelsesforanstaltninger på EU-plan. I enkelte tilfælde vil importøren af et energiforbrugende produkt, omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, overtage disse forpligtigelser.

1) Importører af energiforbrugende produkter omfattet af gennemførelsesforanstaltninger på EU-plan, som produceres i et andet EU-land, berøres ikke af lovforslaget, forudsat at produktet er produceret med henblik på markedsføring eller anvendelse inden for EU.

2) Importører af energiforbrugende produkter omfattet af gennemførelsesforanstaltninger på EU-plan, som er produceret uden for EU, og hvor producenten har en autoriseret repræsentant i EU, berøres heller ikke af lovforslaget, forudsat, at produktet er produceret med henblik på markedsføring eller anvendelse inden for EU.

Kun i følgende to tilfælde vil importøren overtage producentens forpligtigelser:

3) For energiforbrugende produkter, hvor der er vedtaget gennemførelsesforanstaltninger på EU-plan, hvor produktet kan være produceret i et EU-land (eller EØS-land), men ikke med henblik på markedsføring inden for EU og som importeres fra et land uden for EU, vil importøren overtage producentens ansvar og forpligtigelser.

4) For energiforbrugende produkter, hvor der er vedtaget gennemførelsesforanstaltninger på EU-plan, hvor produktet er produceret uden for EU (og EØS), og hvor producenten ikke har en autoriseret repræsentant i EU, vil importøren overtage producentens ansvar og forpligtigelser.

På denne baggrund vurderer Energistyrelsen, at de administrative omkostninger for danske importører som følge af lovforslaget bliver begrænsede, fordi der vil være et begrænset antal tilfælde, som opfylder kriterierne ovenfor under 3) og 4).

E. Samlede administrative omkostninger for erhvervslivet.

Det fremgår direkte af eco-design-direktivets artikel 15, stk. 5, at »producenterne må ikke pålægges en uforholdsmæssig stor administrativ byrde«.

På denne baggrund og på baggrund af vurderingerne i afsnit C og D ovenfor, vurderer Energistyrelsen, at erhvervslivets administrative omkostninger på samfundsplan vil ligge under 10.000 timer årligt.

Lovforslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser i et omfang, der berettiger, at lovforslaget bliver forelagt et virksomhedspanel. Forslaget bør derfor ikke forelægges et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

F. Samlede erhvervsøkonomiske konsekvenser

Energistyrelsen skønner, at de markeds- og konkurrencemæssige fordele, som danske producenter opnår ved, at de mindst energieffektive og de miljømæssigt dårligste energiforbrugende produkter udelukkes fra det europæiske marked, på samfundsplan vil overstige de administrative omkostninger, som erhvervslivet pålægges.

6. Økonomiske konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vil gennem de regler, som udstedes i medfør af hjemlerne i lovforslagets kapitel 2, fastsætte minimumsstandarder for forskellige typer af energiforbrugende produkter, som der på EU-niveau vedtages gennemførelsesforanstaltninger for.

Hensigten er at fjerne de i energieffektivitets- og miljømæssig henseende dårligste produkter fra det europæiske marked. Selvom produkter med en lav energieffektivitet i nogle tilfælde kan være de billigste at anskaffe, betyder en fjernelse af disse produkter ikke øgede omkostninger for forbrugerne. Det skyldes, at en eventuel højere anskaffelsespris opvejes af lavere energiforbrug og deraf følgende lavere energiomkostninger i brugsfasen. Som minimum forventes regler i medfør af lovforslaget om minimumskrav til energiforbrugende produkters energieffektivitet at have neutrale økonomiske konsekvenser for forbrugerne. Dette er også indeholdt i eco-design-direktivet, hvor det er nævnt, at der for det enkelte produkt »skal fastsættes et niveau for energieffektivitet eller energiforbrug, med det mål at opnå et omkostningsminimum for livscyklusomkostningerne«.

En international undersøgelse af prisniveauet på energiforbrugende apparater har i øvrigt ikke kunnet påvise en generel merpris på de energieffektive²⁾ apparater. Danske undersøgelsesresultater viser desuden, at prisen på de mest energieffektive produkter falder over tid,³⁾ bl.a. som følge af Elsparefondens indsats til støtte for de energieffektive produkters udbredelse.

For så vidt angår de øvrige krav til produkternes miljøforbedrende design, vurderes de ikke at medføre en væsentlig fordyrelse af det enkelte produkt, jf. eco-designdirektivets generelle bestemmelse i artikel 15, stk. 5, punkt c: »der må [ved fastsættelse af gennemførelsesforanstaltningerne] ikke være væsentlige negative konsekvenser for forbrugerne, navnlig hvad angår produktets pris og livscyklusomkostninger.« Da de krav til produkternes udformning og energieffektivitet, som ministeren med lovforslaget bemyndiges til at udstede, vil følge de fælleseuropæiske krav, vil de danske forbrugere have samme sikkerhed mod negative konsekvenser.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslagets miljømæssige konsekvenser er afhængige af antallet af gennemførelsesforanstaltninger og ambitionsniveauet i disse gennemførelsesforanstaltninger. På baggrund af de foreliggende informationer forventes væsentlige energibesparelser og andre miljømæssige gevinster. Det er imidlertid på nuværende tidspunkt vanskeligt at vurdere de præcise miljømæssige konsekvenser, da indholdet af de kommende gennemførelsesforanstaltninger ikke er kendt.

De største miljømæssige gevinster forventes opnået på baggrund af besparelser i energiforbruget som følge af, at de mindst energieffektive produkter fjernes fra markedet. Derimod er det mere usikkert, i hvilket omfang der på fællesskabsplan også indføres krav vedrørende andre miljøaspekter, da sådanne miljøforhold i vid udstrækning allerede er reguleret gennem anden EU-lovgivning, som har et bredere anvendelsesområde end energiforbrugende produkter. Bemyndigelserne om minimumskrav til miljøforhold i lovforslaget forventes

tes kun udnyttet i den udstrækning, der på fællesskabsniveau vedtages gennemførelsesforanstaltninger herom.

For mange produkter er der i Danmark i forvejen stort fokus på energieffektivitet. Energimærkningen af apparater har f.eks. bevirket, at der overvejende sælges energieffektive hårde hvidevarer. Hertil kommer, at der med bygningsreglementet er indført krav til energieffektiviteten af nye olie- og gaskedler. Det vurderes derfor, at besparelspotentialet for nogle produkter er begrænset. Den statslige sektor er via cirkulære om energieffektivisering i staten i forvejen pålagt kun at anskaffe energieffektive produkter, og der forventes indgået en aftale med kommuner og regioner, der indebærer tilsvarende krav til kommunernes og regionernes anskaffelse af energiforbrugende produkter.

For de omkring 30 produkter, som Europa-kommissionen har truffet forberedelser til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger for, skønnes det, at der ved indførelse af minimums-energikrav kan opnås besparelser af størrelsesordenen 3.100 GWh per år, ved fuld udbredelse af de mere energieffektive produkter. Dette svarer til en reduktion af energiforbruget med ca. 13 pct. for de omfattede produktgrupper. De største besparelser forventes opnået for motorer, pumper, standby-forbrug, køleskabe og fryserne til kommerciel brug, kontorudstyr (pc'er, skærme m.v.) samt belysning (kontor og husholdninger).

Energibesparelserne ventes at medføre en reduktion i udledningen af drivgasser på ca. 1,6 mio. ton CO₂ per år ved fuld udbredelse af de mere energieffektive produkter. Dette svarer til en reduktion af Danmarks samlede CO₂-udledning med godt 3 pct.

Krav vedrørende øvrige miljøaspekter og de såkaldte generiske krav (krav om udarbejdelse af miljøprofiler og oplysningskrav) forventes også at kunne bidrage med både energibesparelser og miljøforbedringer. Det er uvist, hvilke øvrige miljøaspekter der vil blive omfattet, hvorfor det på nuværende tidspunkt ikke er muligt at skønne over disse effekter.

8. Forholdet til EU-retten

Med lovforslaget gennemføres Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/32/EF af 6. juli 2005 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter (eco-design-direktivet) i dansk ret. Fristen for gennemførelse af ovennævnte direktiv i dansk lovgivning er 11. august 2007.

I medfør af direktivet foretages der ændringer i Rådets direktiv 92/42/EØF af 21. maj 1992 om krav til virkningsgrad i nye varmtvandskedler, der anvender flydende eller luftformigt brændsel, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/57/EF af 3. september 1996 om energieffektivitetskrav til elektriske køleskabe, dybfrysere og kombinationsskabe til husholdningsbrug samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/55/EF af 18. september 2000 om energieffektivitetskrav for forkoblinger til lysstofbelysning.

Rådets direktiv 78/170/EØF af 13. februar 1978 om ydelsen i varmeproducerende anlæg, der anvendes til rumopvarmning og produktion af varmt vand i nye eller allerede eksisterende ikke-industrielle bygninger, samt om isolering af fordelingen af varme og varmt brugsvand i ikke-industrielt nybyggeri og Rådets direktiv 86/594/EØF af 1. december 1986 om luftbåren støj fra husholdningsapparater ophæves.

For så vidt angår sidstnævnte direktiv, kan medlemslandene dog fortsat anvende eksisterende nationale foranstaltninger, der er vedtaget i henhold hertil, indtil der er vedtaget gennemførelsesforanstaltninger for de pågældende produkter i medfør af eco-designdirektivet.

Direktivet og dets gennemførelsesforanstaltninger tilsidesætter ikke anden EU-lovgivning på affalds- og kemikalieområdet, jf. direktivets artikel 1, stk. 4. Således vil f.eks. følgende direktiver fortsat være gældende: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/95/EF om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr (RoHS) samt Rådets direktiv 76/767/EØS om indbyrdes tilnærmelse af medlemslandene administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater.

Lovforslaget viderefører hjemlen fra normloven til at regulere transportmidler. Det bemærkes, at så længe denne hjemmel ikke udnyttes til at fastsætte danske krav, skal der ikke ske notifikation til Europa-

Kommissionen efter informationsproceduredirektivet, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter.

9. Høring

Lovforslaget har været sendt i høring til følgende:

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Branchen ForbrugerElektronik (BFE), Boligselskabernes Landsforening, Byggecentrum, Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Fjernvarme, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Standard, Dansk Varefakta Nævn, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Regioner, De Danske Landboforeninger, DEFU, Danish Energy Group (DEG), DELTA Dansk Elektronik, Det Økologiske Råd, Dansk Gasteknisk Center (DGC), DONG Energy, DS Håndværk og Industri, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Energitjenesten, Erhvervsorganisationen HTSI, Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), EI-branchens leverandørforening (FAFGE), Foreningen af husholdningsapparatforhandlere i Danmark (FAHAF), FDB, Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Forbrugerrådet, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen for Energi & Miljø, Greenpeace Danmark, Godkendt Teknologiske Service (GTS), HNG - Hovedstadsregionens Naturgas I/S, HTS- Handel Transport Service, Håndværksrådet, IT Brancheforeningen, Branchefællesskabet for IT, tele, elektronik og kommunikationsvirksomheder (ITEK), Kommunernes Landsforening, Landbrugsraadet, LCA center, Lysteknisk Selskab, Naturgas Midt-Nord I/S, Oliebranchens Fællesrepræsentation, Oplysning om atomkraft (OOA), Organisationerne for Vedvarende Energi (OVE), Risø, Statens Byggeforsknings Institut (SBI), TEKNIQ, Teknologisk Institut, Varmepumpefabrikantforeningen, VVS-Fabrikanterne, WWF Verdensnaturfonden og Ålborg Universitet.

Høringssvarene vil blive sendt til Folketingets Energipolitiske Udvalg og Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg ledsaget af de kommentarer, som udtalelserne måtte give anledning til.

Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Udgifterne forbundet med lovforslaget i 2007 – til konkretisering af beslutningsgrundlag, forhandlinger – m.v. afholdes inden for Energistyrelsens bevilning. Der tages efterfølgende stilling til finansiering af udgifterne efter 2007 i takt med vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger i henhold til eco-design-direktivet. Ingen merudgifter for kommuner og regioner.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Positive fordele forbundet med, at energi-ineffektive og miljøbelastende produkter og komponenter ikke	Ingen

	længere vil kunne markedsføres i Europa.	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	På samfundsplan vil lovforslaget medføre omstillingsomkostninger svarende til mindre end 10.000 timer/år.
Miljømæssige konsekvenser	Mere miljøvenligt design og produktion af produkter er ensbetydende med lavere energiforbrug og dermed mindre miljøpåvirkning på global basis. Energiforbruget i Danmark vurderes at reduceres med ca. 13 pct. for de produkter, som omfattes af gennemførelsesforanstaltninger.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lov gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/32/EF af 6. juli 2005 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter og om ændring af Rådets direktiv 92/42/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/57/EF og 2000/55/EF.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Lovforslaget har til formål at fremme udviklingen og anvendelsen af energieffektive og miljøvenlige produkter ved at udstede krav til energiforbrugende produkters energieffektivitet og til reduktion af produkternes miljøpåvirkning. Formålsbestemmelsen svarer i vidt omfang til formålsbestemmelsen i § 1 i lov om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr (normloven ophæves med lovforslaget) med hensyn til energikrav i driftsfasen, men som noget nyt bliver andre miljømæssige forhold omfattet, og der skal tages hensyn til hele produktets livscyklus. Produktets livscyklus omfatter alle faser fra valg og anvendelse af råmaterialer til fremstilling, emballage, transport, distribution, installering, vedligeholdelse, anvendelse, genanvendelse og til slut bortskaffelse.

I *stk. 2* fastlægges lovforslagets anvendelsesområde til at omfatte alle former for energiforbrugende produkter. Et energiforbrugende produkt er i medfør af definitionen i § 2, nr. 1, litra a-c, et produkt, der er afhængigt af energitilførsel (elektricitet, fossilt brændstof eller vedvarende energikilder) for at kunne fungere efter hensigten, et produkt til frembringelse, overførsel og måling af sådan energi eller dele, der er afhængige af energitilførsel og er beregnet til at indgå i et energiforbrugende produkt omfattet af denne lov, som markedsføres til slutbrugere eller ibrugtages som særskilte dele af slutbrugere, og hvis miljømæssige egenskaber kan vurderes selvstændigt.

Energiforbrugende produkter omfatter apparater, motorer, kedler, maskiner og anlæg. Normloven indeholder ingen undtagelse for transportmidler, og det brede anvendelsesområde opretholdes i lovforslaget. Lovforslaget går derfor videre end eco-designdirektivet, der i artikel 1, stk. 3, undtager transportmidler til befordring af personer eller varer. Eventuelle fremtidige EU-energieffektivitetskrav til biler vil således kunne indføres med hjemmel i lovforslaget.

Lovforslagets § 3, stk. 2, giver transport- og energiministeren hjemmel til at fastsætte regler om, at producenter eller deres repræsentanter, der markedsintroducerer eller ibrugtager komponenter eller delkomponenter, stiller relevante oplysninger til rådighed for producenten af et energiforbrugende produkt, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, om komponenternes eller delkomponenternes materialesammensætning samt energi-, materiale- eller ressourceforbrug. Dette omfatter også komponenter og delkomponenter, der ikke er afhængige af energitilførsel.

Lovforslaget omfatter energiforbrugende produkter, der enten markedsintroduceres eller ibrugtages. I medfør af definitionerne i § 2 er markedsintroduktion den første gang, et produkt gøres tilgængeligt på markedet, og ibrugtagning er en slutbrugers første anvendelse af produktet. Brugte produkter er således ikke omfattet af lovforslaget, jf. *stk. 5*.

I *stk. 3 og 4* fastlægges ansvaret for overholdelsen af bestemmelserne i loven og regler fastsat i medfør af loven. Derved vil der kunne udpeges en virksomhed, som skal opfylde kravene til markedsintroduktion og ibrugtagning af et energiforbrugende produkt. Disse bestemmelser hviler på definitionerne i direktivet, jf. forslagets § 2.

Udgangspunktet er, at producenten af et energiforbrugende produkt, som markedsintroduceres eller ibrugtages i EU, er ansvarlig for, at produktet er i overensstemmelse med loven og regler udstedt i medfør af loven samt den gennemførelsesforanstaltning, der er gældende for produktet.

I *stk. 4, nr. 1-3*, fastsættes det, hvem der skal opfylde de forpligtelser, som er pålagt producenten, når denne ikke selv er etableret i EU. I disse tilfælde påhviler de pålagte forpligtelser for det første producentens repræsentant i EU. Såfremt producenten ikke har en sådan repræsentant i EU, hviler forpligtelserne på den, der er importør af produktet, jf. *nr. 2*. Hvis der ikke er en producent, repræsentant eller importør i EU, påhviler forpligtelserne ifølge *stk. 4, nr. 3*, enhver fysisk eller juridisk person, der markedsintroducerer eller ibrugtager energiforbrugende produkter.

Til § 2

Bestemmelsen fastlægger en række begreber, som anvendes i lovforslaget. Definitionerne svarer med enkelte praktiske tilpasninger og præciseringer til eco-design-direktivets definitioner af samme begreber.

Med henblik på at præcisere de forpligtelser, der påhviler producenten og andre omsætningsled, er visse elementer i definitionerne i direktivet samlet i forslagets § 1, *stk. 3 og 4*.

Til § 3

Bestemmelsen bemyndiger transport- og energiministeren til at fastsætte regler om, at bestemte typer af energiforbrugende produkter kun må markedsføres eller ibrugtages, hvis nærmere angivne krav er opfyldt.

Det vil fremgå af gennemførelsesforanstaltningerne, hvilke krav der gælder for det enkelte produkt. Kravene kan blandt andet indeholde:

- 1) En nøjagtig definition af de omfattede produkter.
- 2) Krav til miljøvenligt design af de pågældende produkter, gennemførelsesdatoer, eventuelle indfasnings- eller overgangsforanstaltninger eller -perioder. Kravene til produkterne kan være både specifikke og generiske, jf. nedenfor.
- 3) De miljøaspekter for hvilke krav ikke er nødvendige.
- 4) Krav vedrørende installering af produktet, hvis det har direkte betydning for produktets miljømæssige egenskaber.
- 5) De målingsstandarder og/eller målemetoder, der skal anvendes.
- 6) Nærmere oplysninger om overensstemmelsesvurderingen.
- 7) Krav om de oplysninger, som producenterne skal stille til rådighed.
- 8) Varigheden af den overgangsperiode, i hvilken medlemslandene skal tillade markedsføring og ibrugtagning af det pågældende produkt.
- 9) Datoen for evaluering og eventuel revision af gennemførelsesforanstaltningen.

Stk. 1, nr. 1 og 2, giver ministeren hjemmel til at fastsætte specifikke krav, dvs. kvantitative og målelige krav vedrørende et bestemt aspekt ved produktet. Nr. 1, svarer indholdsmæssigt til § 2, stk. 1, i lov om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr, for så vidt angår fastsættelse af krav til udnyttelsen af den anvendte energi. Nr. 2, fastslår, at der kan fastsættes regler om, at energiforbrugende produkter kun må markedsføres eller ibrugtages, hvis de opfylder nærmere angivne miljøkrav. Sådanne krav kan for eksempel være krav til produktets støjudsendelse, holdbarhed eller genanvendelsesmulighed.

Stk. 1, nr. 3, giver ministeren hjemmel til at fastsætte generiske krav til energiforbrugende produkter. Generiske krav er krav til producenten om at vurdere produktets miljømæssige egenskaber og overveje alternative designløsninger. Der kan således stilles krav om, at producenten for udvalgte miljøaspekter, vurderer produktets miljøbelastning i hele dets livscyklus baseret på en realistisk antagelse om normale anvendelsesbetingelser, og at producenten på grundlag af denne vurdering udarbejder en miljøprofil for produktet. Der kan yderligere stilles krav om, at producenten anvender livscyklusvurderingen til at evaluere mulighederne for at forbedre produktets miljømæssige egenskaber ved ændringer af produktet i designfasen.

I medfør af *stk. 1, nr. 4 og 5*, kan ministeren fastsætte regler om, at producenten skal fremlægge dokumentation for nærmere angivne energi- eller miljømæssige egenskaber ved det energiforbrugende produkt (oplysningskrav), herunder:

- 1) Oplysninger fra designeren vedrørende fremstillingsprocessen.
- 2) Oplysninger til forbrugerne om vigtige miljømæssige kendetegn og egenskaber ved produktet. Disse skal ledsage produktet, når det markedsføres, således at forbrugeren kan sammenligne disse aspekter ved produkterne.
- 3) Oplysninger til forbrugerne om, hvordan produktet skal installeres, anvendes og vedligeholdes for at mindske dets miljøpåvirkning og for at sikre den længst mulige levetid, samt om, hvordan produktet skal returneres, når det er udtjent, og, når det er relevant, oplysninger om den periode, hvor der kan leveres reservedele, og om mulighederne for opgradering af produkter.
- 4) Oplysninger til behandlingsanlæg vedrørende demontering, genanvendelse eller bortskaffelse, når produkterne er udtjente.

I gennemførelsesforanstaltningerne kan det kræves, at oplysninger om komponenter og delkomponenters energi- og miljøkarakteristika er tilgængelige for producenter af energiforbrugende produkter. *Stk. 2* giver ministeren hjemmel til at kræve, at sådanne oplysninger stilles til rådighed for producenterne. Sådanne oplysninger forventes alene at dreje sig om særligt udvalgte miljøaspekter med væsentlig betydning for produktets samlede miljøbelastning.

I medfør af *stk. 3* kan regler vedrørende kriterierne i stk. 1, nr. 2, 3 og 5, alene fastsættes efter forhandling med miljøministeren. Baggrunden herfor er, at disse regler vedrører miljømæssige forhold, som er underlagt miljøministerens ressort.

Til § 4

Bestemmelsen giver transport- og energiministeren hjemmel til, at fastsætte regler om mærkning af energiforbrugende produkter. Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til § 2, stk. 3, i lov om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr.

Det fremgår af eco-design-direktivets artikel 5, stk. 1, at energiforbrugende produkter, der er omfattet af en gennemførelsesforanstaltning, skal forsynes med en CE-overensstemmelsesmærkning, inden de markedsføres eller ibrugtages. CE-overensstemmelsesmærkningen består af bogstaverne CE og anvendes allerede i dag på blandt andet elektriske produkter, for så vidt angår sikkerhedskrav. CE-mærkningen er en deklARATION af, at produktet overholder samtlige fællesskabskrav for det pågældende produkt. Hjemlen vil i første omgang blive anvendt til at fastsætte nærmere krav vedrørende CE-mærkningen, herunder at mærkningen skal være mindst 5 mm høj, at den om muligt skal anbringes på produktet samt at produktet ikke må være forsynet med mærker, som kan vildlede brugerne.

Til § 5

Stk. 1 giver ministeren hjemmel til at fastsætte krav om, at producenten af et energiforbrugende produkt skal foretage en overensstemmelsesvurdering og udarbejde en overensstemmelseserklæring.

Overensstemmelsesvurderingen er en vurdering, som producenten skal foretage inden markedsføringen eller ibrugtagningen af produktet, med henblik på at vurdere produktets overensstemmelse med alle de relevante krav i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, jf. direktivets artikel 8. I overensstemmelseserklæringen sikrer og erklærer producenten, at det energiforbrugende produkt opfylder alle de relevante bestemmelser, både for så vidt angår specifikke og generiske krav, jf. direktivets artikel 5 og lovforslagets § 3.

Overensstemmelseserklæringen skal indeholde oplysning om navn og adresse på producenten, beskrivelse af modellen, anvendte harmoniserede standarders referencer, øvrige anvendte tekniske standarder og specifikationer, henvisninger til anden fællesskabslovgivning, der indeholder bestemmelser om den anvendte CE-mærkning samt navn på den person, der er bemyndiget til at forpligte producenten eller repræsentanten, samt vedkommendes underskrift, jf. direktivets bilag VI.

En producents egen dokumentation for måling og afprøvning vil som udgangspunkt blive lagt til grund. Dog kan der i medfør af *stk. 2* fastsættes regler om, at producenten skal dokumentere, at produktet opfylder kravene samt tilvejebringe måling og afprøvning af, om produktet overholder de fastsatte krav. Dette svarer til § 3, stk. 1, i lov om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr. Det kan endvidere bestemmes, at producenter skal lade deres produkter udtage til måling og kontrol af en sagkyndig virksomhed eller godkendt institution, herunder at de omhandlede produkter skal indleveres til et bestemt prøvningssted eller afprøves på et hensigtsmæssigt sted, f.eks. fremstillings-, installations- eller salgsstedet. Flexibiliteten med hensyn til prøvningsstedet er begrundet i ønsket om at begrænse de omkostninger, der er forbundet med afprøvningen, for både producenten og tilsynsmyndigheden.

Om tilsynsmyndighedens adgang til at udtage eksemplarer af et produkt som led i kontrollen henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 10, stk. 4.

Medlemslandene har ifølge eco-design-direktivets artikel 9 pligt til at antage, at et korrekt CE-mærket produkt er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i gennemførelsesforanstaltningen (overensstemmelsesformodning). Kontrollen af produkter vil på den baggrund blive tilrettelagt som en kontrol af tilfældigt udvalgte produkter. Kontrollen vil omfatte kontrol af teknisk dokumentation og/eller kontrolmålinger for udvalgte produkter.

Kontrollen kan foretages på tilsynsmyndighedens eget initiativ eller på baggrund af informationer, som tilsynsmyndigheden modtager fra f.eks. Europa-Kommissionen eller et andet EU-medlemsland.

Med hjemmel i *stk. 3* kan der fastsættes regler om, at producenten skal afholde udgifterne ved udtagelse, måling og kontrol. Bestemmelsen svarer til § 4, stk. 5, i normloven.

I medfør af de gældende regler om energimærkning af apparater (lov nr. 450 af 31. maj 2000 om fremme af besparelser i energiforbruget og bekendtgørelser udstedt med hjemmel heri), skal leverandøren uden betaling stille eksemplarer af apparater til rådighed for Energistyrelsen med henblik på måling og kontrol samt dække øvrige udgifter ved udtagelsen af de pågældende apparater. Udtager Energistyrelsen eksemplarer hos forhandlere med henblik på måling og kontrol, skal leverandøren af det pågældende apparat ligeledes afholde alle udgifter herved. Energistyrelsens udgifter i forbindelse med måling og kontrol af apparaterne skal dækkes af leverandøren, medmindre målings- eller kontrolresultaterne bekræfter rigtigheden af leverandørens oplysninger. Leverandøren skal endvidere dække alle de udgifter ved udtagelse, måling og kontrol, som skyldes, at leverandøren har meddelt Energistyrelsen eller en bemyndiget sagkyndig institution m.v. urigtige eller vildledende oplysninger eller undladt at afgive nødvendige oplysninger.

Det forventes, at hjemlen i nærværende lovforslag vil blive udmøntet på tilsvarende måde, således at blandt andet transportomkostninger forbundet med udtagelse til kontrol og måling i princippet altid skal afholdes af producenten. Det bemærkes, at kontrol af mindre produkter formentlig vil kunne foretages på selve udtagelsesstedet. Det forventes endvidere, at udgifter forbundet med kontrol og måling skal afholdes af producenten, medmindre kontrollen bekræfter producentens eller importørens oplysninger. I disse tilfælde betaler tilsynsmyndigheden kontrolomkostningerne. Der henvises i øvrigt til afsnit 5 i de almindelige bemærkninger vedrørende økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Der kan fastsættes regler for, hvilke målemetoder og standarder der skal anvendes, jf. *stk. 4*. Sådanne regler vil fremgå af gennemførelsesforanstaltningerne og vil så vidt muligt blive udarbejdet i overensstemmelse med internationale eller fælleseuropæiske målestandarder eller andre anviste standarder. Bestemmelsen svarer til § 3, stk. 2, i lov om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr.

Det er producentens ansvar at foranstalte målinger og afprøvninger af de produkter, som er omfattet af en gennemførelsesforanstaltning. Målingen kan enten foretages af producenten selv eller af en institution, der er bemyndiget hertil i medfør af *stk. 5*.

Stk. 6 bemyndiger ministeren til i særlige tilfælde at fastsætte krav om, at den erklæring, dokumentation, måling eller afprøvning, der er nævnt i *stk. 1* og *2*, skal være verificeret eller skal være udført af en sagkyndig og godkendt virksomhed. Der kan være tale om en verifikation af hele erklæringen og den tilhørende dokumentation eller til dele af dokumentationen og erklæringen. Kravet om verifikation følger af eco-design-direktivets artikel 8, stk. 2, hvorefter der i gennemførelsesforanstaltningerne kan stilles krav om verifikation i særlige tilfælde, hvor det er behørigt begrundet og står i forhold til risikoen. Med særlige tilfælde forstås tilfælde, der indebærer en sikkerheds- eller sundhedsmæssig risiko. Som eksempler på tilfælde, hvor der i reglerne vil blive stillet krav om verifikation kan nævnes kedler til fyring med naturgas, som allerede i dag er underlagt sådanne bestemmelser (Gasreglementets afsnit C-1), eller tilfælde hvor gennemførelsesforanstaltningerne indeholder krav om overholdelse af en grænseværdi for det enkelte produkts indhold eller emission af et sundhedsskadeligt stof.

Til § 6

I medfør af *stk. 1* skal producenten opbevare de relevante dokumenter vedrørende den gennemførte overensstemmelsesvurdering og de udstedte overensstemmelseserklæringer i minimum 10 år efter, at det sidste eksemplar af det pågældende produkt er blevet fremstillet. Dokumentationen skal stilles til rådighed senest 10 dage efter modtagelse af en anmodning fra tilsynsmyndigheden. Kravet er generelt for produkter omfattet af CE-mærkning og fremgår direkte af eco-design-direktivets artikel 8, stk. 3.

Det fremgår af *stk. 2*, at importøren er ansvarlig for at sikre, at produktet overholder bestemmelserne i loven, regler udstedt i medfør af loven og kravene i den gennemførelsesforanstaltning, der gælder for produktet, samt for at opbevare overensstemmelseserklæringen og den tekniske dokumentation, såfremt producenten ikke er etableret i EU, og der ikke er en autoriseret repræsentant. Bestemmelsen følger direkte af eco-design-direktivets artikel 4.

Til § 7

Det foreslås, at transport- og energiministeren efter forhandling med miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten inden for lovens område. Det kan blive aktuelt at anvende bemyndigelsen i § 7, hvis der vedtages nye EU-retsakter på området, hvis der foretages ændringer i eksisterende retsakter som f.eks. eco-design-direktivet eller det viser sig, at der er behov for yderligere regler for at gennemføre eksisterende retsakter. Folketingets Europaudvalg, Folketingets Energipolitiske Udvalg og Folketingets Miljøpolitiske Udvalg vil blive forelagt de eventuelle ændringer af EU-retten i overensstemmelse med procedurerne herfor.

Til § 8

I medfør af bestemmelsens *stk. 1* fører transport- og energiministeren og miljøministeren tilsyn med overholdelsen af loven og de regler, der udstedes i medfør heraf.

Transport- og energiministeren fastsætter efter forhandling med miljøministeren regler om tilsynet, herunder om tilsynets udøvelse, jf. *stk. 2*. Hjemlen giver mulighed for at tilrettelægge tilsynet under hensyn til udformningen af de konkrete gennemførelsesforanstaltninger, herunder det konkrete tilsynsbehov.

Til § 9

Bestemmelsen erstatter § 4, stk. 2, i lov om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr.

Stk. 1 og *2* giver henholdsvis transport- og energiministeren og miljøministeren adgang til at bemyndige en statslig myndighed under ministeriet eller andre statslige myndigheder til at udøve ministerens beføjelser

efter loven. Det forventes, at transport- og energiministeren i vidt omfang vil henlægge sine beføjelser til Energistyrelsen, og at miljøministeren i vidt omfang vil henlægge sine beføjelser til Miljøstyrelsen.

Stk. 1 og 2 giver blandt andet mulighed for at delegere eksternt til en anden offentlig myndighed uden for den ansvarlige ministers ressort, hvis der skulle vise sig behov herfor.

I medfør *stk. 3* kan den ansvarlige minister bemyndige private til at udøve nærmere angivne tilsynsopgaver. Dette skal åbne op for at kunne inddrage sagkyndig kompetence, etablere en fleksibel og enkel administration, få udført kontrolopgaver af teknisk art, få tilrettelagt og udført informationsopgaver m.v. Bestemmelserne om udbud af offentlige tjenesteydelser vil som udgangspunkt finde anvendelse. Det vil blive tilstræbt, at uddelegering til private sker i samarbejde mellem Energistyrelsen og Miljøstyrelsen.

Såfremt det vurderes hensigtsmæssigt på det pågældende tidspunkt, er det planen at etablere et sekretariat i år 2008/2009. Sekretariatet skal stå for forberedelse af sager og den løbende kontakt til brugerne, men ikke træffe egentlige myndighedsafgørelser. På den baggrund forventes offentlighedsloven, forvaltningsloven og lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter ikke sat i kraft for et sådant sekretariat.

Sekretariatet vil kunne forestå kontrolopgaver, herunder beslutningen om udtagelsen og den konkrete udpegning og udtagelse af produktet hos producenten. Såfremt producenten modsætter sig et kontrolbesøg, er det imidlertid alene en offentlig myndighed, der vil kunne kræve adgang uden retskendelse i medfør af lovforslagets § 10, stk. 3.

Tilsynsmyndighedens opgaver i henhold til § 11 kan ikke delegeres til private i medfør af lovens § 9.

Såfremt den ansvarlige minister henlægger opgaver til anden offentlig myndighed uden for ministerens ressort eller til private, fører den ansvarlige minister ifølge *stk. 4* tilsyn med disses varetagelse af opgaver i henhold til loven og regler udstedt i medfør heraf.

Efter *stk. 5* kan der fastsættes regler om klage over afgørelser truffet af tilsynsmyndighederne, herunder regler om afskæring af klageadgang til transport- og energiministeren og miljøministeren.

Til § 10

Stk. 1 pålægger enhver, der er pålagt pligter efter loven som producent, jf. forslaget § 1, stk. 3 og 4, at give tilsynsmyndigheden alle nødvendige oplysninger for udøvelsen af tilsynsmyndighedens virksomhed. Bestemmelsen svarer til § 5 i lov om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr.

Bestemmelsen fastslår, at enhver, der er pålagt pligter efter lovforslaget som producent og enhver, der handler på dennes vegne, har pligt til at yde tilsynsmyndigheden den fornødne bistand, dels ved at bidrage med oplysninger, jf. *stk. 1*, og dels i forbindelse med tilsynsmyndighedens undersøgelser, jf. *stk. 2*, dog inden for grænserne af retssikkerhedsloven. Hvis der er konkret mistanke om, at en juridisk person har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, gælder pligten for fysiske personer med tilknytning til den juridiske person til at give oplysninger efter *stk. 1*, samt at bistå tilsynsmyndigheden efter *stk. 2*, kun i det omfang oplysningerne søges tilvejebragt til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf, jf. § 10, stk. 2, i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligt.

Stk. 2 retter sig til alle omsætningsled, som markedsfører et energiforbrugende produkt, bortset fra den, der står som producent af produktet, jf. *stk. 1*. Formålet er at sikre, at tilsynet og kontrollen kan være effektiv, når der ikke er en producent her i landet, jf. § 1, stk. 3 og 4, eller det ikke er klart, hvem der skal varetage forpligtelserne som producent.

Ifølge *stk. 2* skal enhver anden end producenten m.fl. som nævnt i *stk. 1*, som markedsfører et produkt omfattet af denne lov og regler udstedt i medfør heraf, efter anmodning give tilsynsmyndigheden alle nødvendige oplysninger med henblik på at fastslå, hvem der er producenten. Bestemmelsen angår produkter, som markedsføres her i landet, og retter sig til alle omsætningsled, herunder både en gros- og detailsælger og udlejere o.l.

Som udgangspunkt baseres CE-mærkningen på producentens egenkontrol, men tilsynsmyndigheden kan kontrollere, at CE-mærkningen, overensstemmelseserklæringen og den underliggende tekniske dokumentation er tilfredsstillende. Tilsynsmyndigheden har således ifølge *stk. 3*, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver

tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til lokaler, er benyttet af producenten (jf. § 1, stk. 3 og 4), henblik på at kunne udtage produkter m.v. til måling og kontrol. Tilsynsmyndigheden har tilsvarende adgang til lokaler benyttet af enhver anden, som markedsfører pågældende produkter, jf. om disse bemærkningerne til stk. 2. Tillige vil der kunne udtages stikprøver til kontrol af udformningen af mærkningen m.v. Udtagningen af prøveeksemplarer vil ske efter tilsynsmyndighedens valg.

Bestemmelsen er ny i forhold til normloven, men svarer til bestemmelserne vedrørende energimærkning af apparater, jf. § 17, stk. 2, i lov om fremme af besparelser i energiforbruget.

Bestemmelserne anses nødvendig for at sikre en effektiv kontrol. Kravet om adgang til producentens m.fl.s lokaler vil dog være begrænset til erhvervslokaler, dvs. lokaler til lager- og udstillingsbrug m.v., hvor det skønnes nødvendigt at kræve adgang med henblik på udvælgelse af produkter til kontrol. Det forudsættes, at adgang som regel aftales med virksomheden på forhånd, således at der alene kan kræves uanmeldt adgang, hvis det er nødvendigt for en effektiv gennemførelse af kontrol, dvs. at formålet med tilsynsbesøget forspildes, hvis det forhåndsanmeldes. Adgang til erhvervslokaler for at udtage produkter uden retskendelse vurderes at være den eneste effektive måde at gennemføre en stikprøvevis kontrol. Bestemmelserne om adgang finder anvendelse til kontrolformål, dvs. rutinemæssig stikprøvekontrol. Bestemmelserne giver ikke hjemmel til at foretage efterforskning af strafbare forhold.

Såfremt producenten m.fl. modsætter sig et kontrolbesøg, er det imidlertid alene en offentlig myndighed, der vil kunne kræve adgang uden retskendelse i medfør af lovforslagets § 10, stk. 3. Denne adgang kan således ikke anvendes af private.

Til § 11

Bestemmelsen er ny i forhold til lov om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr, og er af født af direktivets krav.

I overensstemmelse med direktivets artikel 8, stk. 2, fastslår *stk. 1*, at tilsynsmyndigheden skal offentliggøre en begrundet vurdering i de tilfælde, hvor der er begrundet mistanke om, at et energiforbrugende produkt ikke er i overensstemmelse med nærmere fastsatte krav.

En begrundet mistanke kan være forårsaget af tilsynsmyndighedens egne undersøgelser eller henvendelser fra tilsynsmyndigheder i andre medlemslande eller Europa-Kommissionen.

Direktivet anvender formuleringen »stærke indicier«. Offentliggørelsen skal gøre det muligt for de berørte parter rettidigt at rette op på eventuelle mangler. Bestemmelsen har således til formål at tjene som en tidlig advarsel til de berørte parter om, at deres produkt tilsyneladende ikke overholder relevante krav. Hvis producenten ikke på tilfredsstillende vis får rettet op på manglerne, vil tilsynsmyndigheden – eventuelt efter yderligere kontrolmålinger – kunne udstede pålæg herom, jf. nedenfor.

Det er forventningen, at offentliggørelsen vil ske på en relevant hjemmeside. For så vidt angår spørgsmålet om offentliggørelse af oplysninger i forhold til persondataloven m.v., henvises til bemærkningerne til § 12.

I medfør af *stk. 2* gives tilsynsmyndigheden hjemmel til at udstede påbud. Såfremt det konstateres, at et energiforbrugende produkt, der er mærket efter lovforslagets § 4, ikke opfylder de krav, der er stillet til produktet i medfør af lovforslagets § 3, skal det pålægges producenten eller dennes repræsentant at bringe det energiforbrugende produkt i overensstemmelse med bestemmelserne i loven eller i regler eller afgørelser i medfør af loven.

Producenten kan pålægges at bringe forholdet i orden straks eller inden en af tilsynsmyndigheden angivet frist. Der kan være knyttet vilkår til påbudet, f.eks. nærmere retningslinjer for, hvorledes der skal rettes op på manglerne.

Foreligger der tilstrækkelig dokumentation for, at et energiforbrugende produkt ikke er i overensstemmelse med kravene, kan tilsynsmyndigheden i medfør af *stk. 3* udstede forbud mod markedsføring og ibrugtagning af det energiforbrugende produkt. Der kan efter omstændighederne gives et begrænset forbud, indtil der er skabt overensstemmelse. Hvis den manglende overensstemmelse ikke bringes til ophør, kan tilsynsmyndigheden varigt forbyde markedsføringen og/eller ibrugtagningen af produktet.

Endvidere kan tilsynsmyndigheden i medfør af *stk. 4* påbyde virksomheder, der markedsfører et produkt, som ikke er i overensstemmelse med kravene, at tage fornødne skridt til at trække produktet tilbage fra mar-

kedet. Påbuddet kan efter omstændighederne gives både til den, der står som producent, og andre, herunder en grossist, som er lagerførende for producentens produkter, og detailforhandlere. Ved et sådant påbud kan det sikres, at et markedsføringsforbud bliver effektivt, f.eks. ved at pågældende virksomhed eller virksomheder pålægges at underrette efterfølgende omsætningsled eller forbrugere om forbudet.

Tilsynsmyndigheden skal begrunde og straks meddele den berørte part enhver afgørelse, som medfører, at et produkts markedsføring og/eller ibrugtagning begrænses eller forbydes.

I medfør af *stk. 5* har tilsynsmyndigheden pligt til omgående at underrette Europa-Kommissionen og de øvrige medlemslande om enhver afgørelse truffet i medfør af *stk. 2-4* med angivelse af årsagerne hertil og specielt om, hvorvidt den manglende overensstemmelse skyldes

- 1) manglende opfyldelse af krav fastsat i medfør af § 3,
- 2) ukorrekt anvendelse af harmoniserede standarder eller
- 3) mangler ved harmoniserede standarder.

Det følger af direktivets artikel 7, *stk. 7*, at medlemslandene skal offentliggøre de afgørelser, der træffes vedrørende påbud og forbud. *Stk. 6* fastslår på den baggrund, at tilsynsmyndigheden skal offentliggøre de afgørelser, den har truffet i medfør af *stk. 2-4*. Offentliggørelsen forventes at ske på en relevant hjemmeside. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 12, for så vidt angår forholdet til persondataloven m.v.

Kommissionen vil herefter høre berørte parter og eventuelle sagkyndige, og vil derpå meddele medlemslandet sine synspunkter. Såfremt Kommissionen ikke er enig i medlemslandets afgørelse, skal Kommissionen straks meddele dette til medlemslandet, ligesom Kommissionens holdning offentliggøres i EU-Tidende.

Kommissionen har på forespørgsel oplyst, at der kan indledes traktatkrænkelsessag mod de medlemslande, der ikke efterkommer Kommissionens holdning. *Stk. 7* indeholder derfor hjemmel til, at tilsynsmyndigheden kan genoptage en sag i tilfælde af, at Kommissionens synspunkter nødvendiggør dette i forhold til en afgørelse, som tilsynsmyndigheden har truffet i medfør af *stk. 2-4*.

Tilsynsmyndighedens opgaver i henhold til § 11 kan ikke delegeres til private i medfør af lovens § 9.

Til § 12

Bestemmelserne er nye i forhold til lov om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr, og giver transport- og energiministeren hjemmel til efter forhandling med miljøministeren at fastsætte regler om offentliggørelse og videregivelse af oplysninger om resultater af tilsyn.

Det følger af eco-design-direktivets artikel 8, *stk. 2*, og lovforslagets § 11, *stk. 1*, at tilsynsmyndigheden har en forpligtelse til at offentliggøre en begrundet vurdering, såfremt den har mistanke om, at et produkt ikke er i overensstemmelse med fastsatte krav.

Det følger videre af direktivets artikel 7, *stk. 2 og 7*, og lovforslagets § 11, *stk. 6 og 7*, at tilsynsmyndigheden har pligt til at underrette Kommissionen og de øvrige medlemslande samt til at offentliggøre de afgørelser, den træffer vedrørende påbud og forbud. Det fremgår videre af artikel 7, *stk. 8*, at Kommissionens holdning til disse afgørelser offentliggøres i EU-Tidende.

Ifølge direktivets artikel 3, *stk. 3*, skal medlemslandene løbende orientere Europa-Kommissionen om resultaterne af markedstilsynet, og Kommissionen skal, hvis det er relevant, videresende oplysningerne til de øvrige medlemslande. Medlemslandene er endvidere forpligtede til at samarbejde og udveksle oplysninger, jf. direktivets artikel 12. Det fremgår videre af direktivets artikel 12, at udveksling af oplysninger i videst muligt omfang skal ske ved brug af elektroniske kommunikationsmidler.

På den baggrund indeholder *stk. 1* en hjemmel til, at transport- og energiministeren efter forhandling med miljøministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af resultater af tilsyn. *Stk. 3* giver endvidere ministeren hjemmel til efter forhandling med miljøministeren at fastsætte regler om videregivelse af oplysninger om resultater af tilsyn til andre offentlige danske eller udenlandske myndigheder eller private organisationer.

Offentliggørelsen kan blandt andet indeholde oplysninger om:

1. Navn og adresse på producenten eller repræsentanten.
2. En beskrivelse af modellen, således at denne kan identificeres entydigt.

3. Tidspunktet og stedet for kontrollen.
4. Resultatet af kontrollen.
5. Oplysning om, hvorvidt der er meddelt forbud eller påbud samt begrundelsen herfor.
6. Navne på de fysiske og juridiske personer, som forbuddet eller påbuddet er rettet til.

Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger (persondataloven) gælder ifølge lovens § 1, stk. 1, for behandling af personoplysninger, som helt eller delvis foretages ved hjælp af elektronisk databehandling, og for ikke-elektronisk databehandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register. Persondataloven finder således anvendelse på oplysninger om enkeltpersoner. Hvis der er tale om en enkeltmandsvirksomhed, vil oplysninger om ejeren i henhold til § 1, stk. 1, være omfattet af persondataloven. Personoplysninger om ejeren af en enkeltmandsvirksomhed, vil således være oplysninger, der skal behandles i overensstemmelse med persondataloven. Derimod falder oplysninger om juridiske personer uden for lovens almindelige anvendelsesområde. Lovforslaget vil i langt overvejende grad omfatte oplysninger om juridiske personer.

Som følge af ovenstående krav i eco-designdirektivet skaber lovforslaget mulighed for at offentliggøre og videregive oplysninger i videre omfang end efter persondataloven og Datatilsynets standardvilkår for offentliggørelse af afgørelser i forbindelse med retsinformationssystemer.

Det konkrete arbejde vedrørende offentliggørelse og videregivelse af oplysninger vil blive tilrettelagt under hensyntagen til Datatilsynets øvrige standardvilkår.

I medfør af *stk. 2* fastsætter ministeren efter forhandling med miljøministeren regler om formen for og omfanget af offentliggørelse. Offentliggørelse vil f.eks. kunne foregå ved udsendelse af en pressemeddelelse eller elektronisk på en relevant hjemmeside. Det skal ved valg af metoden for offentliggørelse tages i betragtning, at medlemslandene i medfør af direktivets artikel 3, stk. 4, skal sikre, at forbrugerne og andre interessenter gives mulighed for at fremsætte bemærkninger til de relevante myndigheder vedrørende produkt-overensstemmelse, ligesom direktivet kræver, at offentliggørelse skal ske på en gennemsigtig måde.

Tilsynsmyndigheden vil drage omsorg for, at urigtige eller vildledende oplysninger snarest muligt slettes eller berigtiges.

Til § 13

Det er endnu for tidligt at fastlægge en præcis procedure for klageadgang, hvorfor *stk. 1* alene indeholder en hjemmel til at fastsætte regler om klagemuligheder. Der kan herunder fastsættes regler om opsættende virkning og afskæring af klageadgang.

Det fremgår af *stk. 2*, at det i sådanne regler kan fastsættes, at der skal være klageadgang til Energiklagenævnet eller Miljøklagenævnet.

Klager over udbud, som foretages som led i gennemførelsen af aktiviteter efter loven, behandles efter de almindelige regler om klage over offentlige udbud.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 11, stk. 7, vedrørende genoptagelse af sager.

Til § 14

Straffebestemmelserne skal medvirke til at sikre lovens overholdelse. Det fremgår af direktivets artikel 20, at de fastsatte sanktioner skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning samt tage højde for omfanget af manglende overensstemmelse og antallet af produktenheder med manglende overensstemmelse, som er markedsført i Fællesskabet.

Der vil således efter *stk. 1* være mulighed for bødestraf for den, der undlader at afgive oplysninger eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, hindrer adgang til udtagelse af produkter eller undlader at efterkomme påbud og forbud.

Lovforslaget indeholder en række bemyndigelser for transport- og energiministeren til at fastsætte regler. Derfor kan ministeren ligeledes ifølge *stk. 2* fastsætte bestemmelser om bødestraf for overtrædelse af regler udstedt med hjemmel i loven.

Er der ved en overtrædelse af loven opnået en økonomisk fordel, enten i form af et udbytte eller i form af en besparelse, er det udgangspunktet, at denne økonomiske fordel skal konfiskeres, jf. *stk. 3*. Reglerne om konfiskation findes i straffelovens 9. kapitel.

Forslaget præciserer endvidere, at dette udgangspunkt også skal være gældende ved formelle overtrædelser, det vil sige overtrædelser, der ikke indebærer skade eller fare for skade på miljøet.

Det kan i visse tilfælde være vanskeligt at dokumentere størrelsen af en økonomisk fordel, således at konfiskation ikke lader sig gennemføre. I disse tilfælde skal domstolene tage hensyn til den økonomiske fordel ved udmålingen af straffen. Det skal endvidere ved strafudmålingen altid – også hvor der foretages konfiskation – tillægges vægt, om overtrædelsen er sket med økonomisk vinding eller besparelse for øje, uanset om den økonomiske fordel er opnået eller alene tilsigtet, jf. straffelovens § 53, *stk. 3*.

Ifølge *stk. 4* kan der efter reglerne i straffelovens 5. kapitel pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar, hvilket sikrer mulighed for en klar ansvarsplacering også i de tilfælde, hvor en juridisk person er involveret.

Til § 15

Loven træder i kraft den 1. januar 2008. Samtidig ophæves lov nr. af 9. februar 1994 om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr (normloven).

Det foreslås dog i *stk. 3*, at bekendtgørelser m.v., der er fastsat i medfør af normloven, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler fastsat i medfør af denne lov.

Til § 16

I lov nr. 450 af 31. maj 2000 om fremme af besparelser i energiforbruget foretages ændringer, som har til formål at indføre ensartede bestemmelser om offentliggørelse og videregivelse af oplysninger om resultater af tilsyn samt uddelegering af kontrolopgaver som i nærværende lovforslag.

Til nr. 1

(§ 17 a)

Ifølge rammedirektivet om energimærkning og de gennemførelsesdirektiver, der er vedtaget i medfør heraf, skal der foretages energimærkning af en række apparater, primært hårde hvidevarer. Direktiverne er gennemført i Danmark med lov nr. 450 af 31. maj 2000 om fremme af besparelser i energiforbruget og et antal bekendtgørelser udstedt med hjemmel heri. I medfør af lovens § 17 fører Energistyrelsen tilsyn med overholdelsen af reglerne i kapitel 5 om energimærkning.

Som led i tilsynet foretages der blandt andet kontrol af, om forhandlerne af apparaterne har foretaget energimærkning af de udstillede apparater i butikkerne i overensstemmelse med reglerne. Der foretages endvidere kontrol af, om oplysningerne på de etiketter, der er udarbejdet af leverandørerne, er rigtige. Denne kontrol gennemføres bl.a. ved hjælp af måling af udvalgte apparaters energiforbrug m.v.

Med *stk. 1* tilvejebringes der en klar lovhjemmel til at offentliggøre resultaterne af den omtalte kontrol. Hjemlen giver mulighed for at offentliggøre navnene på de juridiske og fysiske personer, over for hvem der er foretaget kontrol. Tilsynsmyndighedens afgørelser om påbud i medfør af lov om fremme af besparelser i energiforbruget vil også kunne offentliggøres i medfør af lovforslagets § 16. Offentliggørelsen vil også kunne omfatte modelbetegnelser for de apparater, som er blevet kontrolleret.

I medfør af *stk. 2* kan ministeren fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelse. Offentliggørelse vil f.eks. kunne foregå ved udsendelse af en pressemeddelelse eller elektronisk på en relevant hjemmeside.

Stk. 3 giver ministeren hjemmel til at fastsætte regler om videregivelse af oplysninger om resultater af tilsyn til andre danske eller udenlandske offentlige myndigheder eller private organisationer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 12, for så vidt angår forholdet til persondataloven m.v.

Til nr. 2

(§ 19, stk. 2)

Ministeren har i medfør af den gældende § 19, stk. 2, haft hjemmel til at bemyndige en virksomhed eller en sagkyndig institution eller organisation til at udøve nærmere angivne beføjelser vedrørende kontrol, registrering m.v. i henhold til loven. Det fremgår imidlertid direkte af bemærkningerne til den gældende § 19, stk. 2, at adgangen til at udtage stikprøver efter lovens § 17, stk. 2, ikke kan uddelegeres til private.

Det foreslås at ændre § 19, stk. 2, således, at der skabes hjemmel til at uddelegere kontrolopgaver til private, herunder adgangen til at udtage apparater hos leverandører eller forhandlere med henblik på kontrol. Såfremt leverandøren eller forhandleren modsætter sig et kontrolbesøg, er det imidlertid alene en offentlig myndighed, der vil kunne kræve adgang uden retskendelse i medfør af lovens § 17, stk. 2.

Til § 17

Til nr. 1

(§ 4, stk. 1)

Resultaterne af energimærkningen og det tekniske eftersyn af f.eks. kedler indberettes efter de gældende regler til et centralt register, der sikrer at oplysningerne fra energimærkningen og eftersynet kan nyttiggøres. Der har været tvivl om rækkevidden af adgangen til at kunne offentliggøre oplysningerne fra energimærkningen, og det foreslås derfor i *stk. 1* at præcisere, at visse af de registrerede oplysningerne også kan gøres tilgængelige for andre end ejeren af bygningen. Herved sikres det, at centrale oplysninger fra energimærkningen om konkrete energibesparelsesmuligheder kan gøres tilgængelige for andre parter.

Hovedformålet med præciseringen er at gøre disse oplysninger tilgængelige for energiforsyningsselskaberne, der har en central opgave med realiseringen af energibesparelser. Adgangen til disse oplysninger vil gøre det muligt at målrette disse selskabers indsats i forhold til bygningsejerne med henblik på at realisere de energibesparelsesmuligheder, som afdækkes ved mærkningen. Derudover vil informationerne også kunne anvendes af andre parter, herunder potentielle købere, lejere og andelshavere.

Adgangen til disse data, der er indeholdt i energimærkningen, vil kunne betyde, at der i et samarbejde mellem forsyningsselskaber, finansieringsselskaber, håndværkere og leverandører af byggematerialer eller energieffektivt udstyr m.fl. kan tilbydes den enkelte boligejer en pakkeløsning med nærmere fremgangsmåde og tilbud på, hvordan de foreslåede energibesparelser i energimærket for bygningen i praksis kan gennemføres og evt. finansieres. Et sådan markedsføring vil skulle ske i overensstemmelse med markedsføringsloven og dørsalgsloven.

De oplysninger, der er tale om, kan være centrale oplysninger om energimærkningen som dato for energimærkning, energimærkets identifikationsnummer, registreringsnummer for den energikonsulent, der har gennemført energimærkningen, og visse hovedresultater fra energimærkningen, herunder oplysninger om det beregnede varmeforbrug, de identificerede besparelsesforslag og bygningens energimærkekategori før og efter gennemførelse af forbedringsforslag. Oplysninger, der vedrører den enkelte bygningsejers konkrete energivaner og -adfærd, herunder oplysninger om det faktiske varmeforbrug i boligen, falder derimod udenfor og kan kun videregives med ejerens samtykke eller eventuelt i anonymiseret form. Herved sikres at offentliggørelsen tager hensyn til behovet for beskyttelsen af den enkelte boligejer. Offentliggørelsen kan eksempelvis ske ved, at oplysningerne videregives fra det centrale register til den Offentlige informationsserver (OIS), hvor der i forvejen ligger andre ejendomsoplysninger om bygninger.

Det samme gælder for så vidt angår oplysninger, der er fremkommet ved eftersyn af kedel- og varme anlæg samt ventilationsanlæg.

Behandlingen og videregivelsen af oplysningerne i registeret vil ske i overensstemmelse med lov om behandling af personoplysninger (persondataloven), i det omfang der er tale om personoplysninger, der falder indenfor persondatalovens anvendelsesområde. Opmærksomheden skal henledes på, at der i overensstemmelse med § 6 i persondataloven kan ske offentliggørelse ("behandling" i persondatalovens forstand) af energimærkerne, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til blandt andet udførelsen af en opgave i samfundets interesse. Da det forventes, at offentliggørelse af energimærkerne vil bidrage til yderligere fremme af energibesparelser i og med fokus på energimærkerne øges, vurderes behandlingen at være nødvendig.

Til nr. 2

(§ 25, stk. 1, 2. pkt.)

Ved ændringen af § 25, *stk. 1, 2. pkt.* bemyndiges transport- og energiministeren til at fastsætte regler om, at visse oplysninger i registret for energimærkning af bygninger kan videregives.

Formålet er, at oplysninger, som har betydning for gennemførelsen af energibesparelser i bygninger, skal kunne videregives til virksomheder eller institutioner, som arbejder for at fremme disse energibesparelser. Oplysningerne vil kunne videregives på denne måde, i det omfang de ikke er personfølsomme.

Ifølge gældende regler påhviler det net- og distributionsvirksomheder inden for elektricitet, naturgas og varme at sikre realiseringen af energibesparelser hos forbrugerne.

Karakteren af oplysningerne og betingelserne for deres videregivelse vil blive præciseret nærmere ved bekendtgørelse.

Til § 18

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Ændringsforslag til lov nr. 450 af 31. maj 2000 om fremme af besparelser i energiforbruget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

Lov om fremme af besparelser i energiforbruget

Forslag til ændring af lov om energiforbrugende produkter

§ 16. I lov nr. 450 af 31. maj 2000 om fremme af besparelser i energiforbruget, som ændret ved lov nr. 584 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 17 indsættes i *kapitel 5*:

»§ 17 a. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af resultater af tilsyn, herunder afgørelser om påbud, i medfør af loven og regler udstedt i medfør heraf. Offentliggørelsen kan omfatte navne på produkter og de fysiske og juridiske personer, hvis produkter er kontrolleret eller som følge af tilsynet modtager påbud.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelse, herunder at offentliggørelse kan ske elektronisk.

Stk. 3. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om videregivelse af oplysninger om resultater af tilsyn til andre danske eller udenlandske offentlige myndigheder eller private organisationer med de begrænsninger, der følger af lovgivningen.«

§ 19....

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan bemyndige en virksomhed eller en sagkyndig institution eller organisation til at udøve nærmere angivne beføjelser vedrørende kontrol, registrering og lign. i henhold til denne lov.

2. § 19, *stk. 2* affattes således:

»*Stk. 2.* Transport- og energiministeren kan bemyndige en virksomhed eller en sagkyndig institution eller organisation til at udøve nærmere angivne beføjelser vedrørende kontrol, herunder udtagning af produkter m.v., i henhold til denne

lov.«

Bilag 2

Ændringsforslag til lov nr. 585 af 24. juni 2005 om fremme af energibesparelser i bygninger

Gældende formulering

Lov om fremme af energibesparelser i bygninger

§ 4. ...

Transport- og energiministeren fastsætter nærmere regler om energimærkning af bygninger, herunder om kategorier af energimærkning, grundlaget for energimærkningen, indhold, udformning, gennemførelse, dokumentering og registrering af forbrug og driftsforhold samt om indhentning, central registrering og videregivelse af oplysninger i forbindelse med energimærkningen. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at installationer og udstyr, der ejes eller drives af ejere af ejerlejligheder eller af lejere og andre lignende brugere, ikke skal indgå i energimærkningen.

§ 25. ...

Transport- og energiministeren opretter et register for energimærkninger af bygninger og kontrol, eftersyn og vedligeholdelse af tekniske anlæg omfattet af kapitel 7. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte nærmere regler om oprettelse og drift af registeret, herunder om indberetning og registrering af oplysninger, undtagelser fra registrering samt om adgang til og videregivelse af

Lovforslaget

Forslag til lov om ændring af lov om energiforbrugende produkter

§ 17. I lov nr. 585 af 24. juni 2005 om fremme af energibesparelser i bygninger foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 1, affattes således:

”Transport- og energiministeren fastsætter nærmere regler om energimærkning af bygninger, herunder om kategorier af energimærkning, grundlaget for energimærkningen, indhold, udformning, gennemførelse samt dokumentering og registrering af forbrug og driftsforhold. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at installationer og udstyr, der ejes eller drives af ejere af ejerlejligheder eller af lejere og andre lignende brugere, ikke skal indgå i energimærkningen. Endvidere kan ministeren fastsætte nærmere regler om indhentning, central registrering og videregivelse af oplysninger fra energimærkningen, herunder at hovedresultaterne og andre centrale oplysninger, der er fremkommet ved energimærkningen, kan gøres offentligt tilgængelige.”

2. 25, stk. 1, 2. pkt.,

affattes således:
”Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte nærmere regler om oprettelse og drift af registeret, herunder om indberetning og registrering af oplysninger, undtagelser fra registrering, adgang til og vide-

registrerede oplysninger.

regivelse af registrerede oplysninger samt om offentliggørelse af visse af disse oplysninger.”

Bilag 3

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2005/32/EF af 6. juli 2005

om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter og om ændring af Rådets direktiv 92/42/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/57/EF og 2000/55/EF

(Medfølger som særskilt bilag)

²⁾ Se Mark Ellis: "Do Energy Saving Appliances Cost More?" Working Paper, International Energy Agency, 2006.

³⁾ Evaluering af Elsparefonden, oktober 2004, side 70.